

özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 68

www.ozgurgelecek.org

Fiyat: 1 TL

7-13 Ocak 2016

**Cizre'den...
"Direnmekten başka
çaremiz yok!"**

S/06

**Sûr'dan...
"Unutmasınlar ki,
bugün biz kahvaltıda olursak,
onlar da öğle yemeği olurlar"**

S/13

**DDSB'den "asgari ücret" paneli
"Asgari değil,
insanca yaşam!"**

S/04

**Av. Özlem Gümüştas ile söyleşi
"Devlet, isyan eden
kadının ölümünü istiyor"**

S/07

**Kadınlar 2016'ya eylemle girdi
"2016 direnişimizin
yılı olacak"**

S/07

**Yazıyor, yazıyor!
Öldürülen gazeteciler
yazıyor!**

S/15

Siwar hatîn, peya çûn!

S/09

Direnişe "dokunamazlar!"

Ezilenlerin mücadelesinin var olduğu tüm topraklarda egemenler "yasalar" üzerinden bu mücadeleyi kısıtlamaya çalışırlar. Yasalara göre partilerde, derneklere, sendikalarda vd. "örgütlenme hakkınız" vardır. Ama aynı yasalarla bu haklarımız devlet, patronlar ya da diğer egemen güçler tarafından elinizden alınabilir. Egemenler tarafından "demokrasi" maskesi altında sunulan bu ikiyüzlülüğe karşı ve egemenlerin kendisinden gasp ettiklerini alabilmesi için halkın meşru mücadele hakkı vardır.

İşte bu meşru mücadele bugün sendikacı olduğu için işten çıkarılan cam işçisinin, adliye işçilerinin, PTT işçilerinin, maden işçilerinin kurdukları direniş çadırlarında can bulmaktadır. Kadın ve LGBTİ'lerin ayrımcılık ve şiddete karşı geliştirdikleri öz savunma eylemleri ve deneyimleridir meşru mücadele...

Ve meşru mücadele bugün Cizre'de, Sûr'da, Silopi'de, Dargeçit'te... sokağa çıkma yasakları ve katliamlara karşı kurulan hendek ve barikatlarda gizlidir. Mesele bunu görebilmekte! Tutuklamalar, milletvekillerinin "dokunulmazlıklarının" kaldırılması tehditleri, parti kapatmalar... Bunlar egemenlerin kendi elleriyle "hak" olarak halka sundukları "yasal hakların" ikiyüzlülüğüdür!

Ancak ne Kürt halkı ne Kürt ulusal mücadelesi ne de bu ülkenin devrimci ve demokrat güçleri bunlarla yetindiler. Meşru mücadelenin gücünü her mücadele yöntemiyle bir kez daha sınavanlar bilir ki; herşeye "dokunabilirler", "yok edebilirler"; yasalarıyla ülkeyi hapse hapsedebilirler... Ama meşru mücadeleden gücünü alanları ve onların direnişini asla dize getiremezler ve direnişe "dokunamazlar!"

**Özgür Gelecek'ten
2016: O benim muhabirim!**

Merhaba,
Sınır Tanımayan Gazeteciler (RSF) 2015'te 110 gazetecinin öldürüldüğünü açıkladı. TC devletinde gazetecilerin durumuna baktığımızda en az 30 gazetecinin habercilik yaptığı için hapis hanesinde olduğunu da hatırlatmamız gerekiyor.

Katliamları protesto edenlere ülkenin her tarafında pervasızca saldıran devletin hedefinde ilk olarak basın emekçileri var ve muhabirlerimizin de aralarında bulunduğu basın emekçileri haber takibi sırasında gözaltına alınarak gerçekleri halka ulaştırmaları engellenmeye çalışılıyor.

Bunlardan en çarpıcısı Amed'de haber takibi sırasında kamerasıyla gözaltına alınan Kürtsat News muhabiri Baran Ok'tu. Meslektaşının "O benim muhabirim" çığlıkları ve akrep tipi aracın önüne geçerek gözaltına alınmaya engel olma çabası ve tabii aracın üzerine sürülmesi...

Devrimci ve muhalif gazeteciliğin her geçen gün zorlaştığı ve o oranda değer kazandığı günlerden geçiyoruz. Gazetemiz ve haber sistemimiz aracılığıyla bu görevi yerine getirmektir amacımız.

Gündem

2016: Sözümüz mücadele!

S/03

Göğün Yarısı

2016 direnişimizin yılı olacak!

S/07

Pusula

**"İlerisini düşünmeyenleri
yenmek kolaydır"**

S/11

Özgür Gelecek okurları Rize’de buluştu

Rize: Rize ve Artvin’de bulunan Özgür Gelecek okurları 26 Aralık Cumartesi günü Rize-Fındıklı’da bulunan EMEP ilçe örgütünde bir araya gelerek Özgür Gelecek gazetesi üzerine tartışma yürüttüler. Gazetenin dağıtımını üzerine yapılan tartışmalarda abonelik sisteminin de kullanılabilir bir yöntem olduğu değerlendirildi, ancak gazetenin dağıtımının okurlar aracılığıyla elden yapılmasının örgütlenme ve iletişim anlamında daha olumlu olduğu belirtildi.

Gazetede Lazca yazılara yer verilebileceği, bunun için de olanakların yaratılabileceğini tartışan Özgür Gelecek okurları bu gündemin yanı sıra son süreçte T. Kürdistanı’nda yaşanan faşist abluka ve katliamlara karşı harekete geçmenin, sokağa çıkmanın ve halka bu devlet saldırganlığını anlatmanın önemine dikkat çektiler ve bölgedeki HDK-HDP örgütlenmesi de değindiler.

Toplantı Özgür Gelecek okurları olarak belli bir periyotta sık sık bir araya gelerek gazete değerlendirmeleri yapmak, eğitim çalışması gerçekleştirmek ve sürece ilişkin refleks geliştirmek üzerine karar alındı.

Özgür Gelecek okurları Gemlik’te buluştu

Bursa: Gemlik’te Özgür Gelecek okurları 3 Ocak günü Gemlik Dersimliler Derneği’nde bir toplantı gerçekleştirdiler. Kahvaltı etkinliği şeklinde başlayan toplantıda saygı duruşunun ardından T. Kürdistanı’nda gerçekleştirilen katliamlara karşı Kürt halkına omuz vermenin önemi üzerinde duruldu.

Gemlik örgütünde ise uyuşturucu, çeteler ve DAİŞ örgütlenmelerinin devlet tarafından halka karşı yürütülen politikalar olduğuna dikkat çeken okurlar, bölgede faaliyetin buna göre şekillendirilmesinin gerektiğini ifade ettiler. Toplantıda özgür basına yönelik saldırılar da konuşuldu. Gazetenin niteliği noktasında ise içeriğin geliştirilebileceğini ifade eden okurlar, toplumun her kesimine yönelik yazıların gazetenin geniş kesimlere ifade etmesi açısından önemli olduğunu belirttiler. Toplantı, yerelden doğru gazetenin daha çok beslenmesi, düzenli olarak okur toplantılarının gerçekleştirilmesi ve güncel politik gelişmelere ilişkin eylemlere aktif katılımın sağlanması kararları ile sona erdi.

Tokat’ta öğrenciler ölümle tehdit ediliyor

Tokat: TC devletinin okullarda lise ve üniversite geçliğine yönelik baskı ve saldırıları devam ediyor. Gaziosmanpaşa Üniversitesi’nde YDG’li ve yurtsever öğrencilerin fotoğrafları asılarak hedef gösteriliyor ve ölümle tehdit ediliyor.

YDG okuru gazetemize ulaşarak yaşananları aktardı. Polis ve sivil faşistlerin devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler üzerinde sürekli bir baskı uyguladığını ifade eden YDG okuru, 27 Ocak günü yapılması planlanan konser etkinli-

ği için kiralanın yer sahibinin polis tarafından tehdit edilmesi sonucu, mekan sahibinin kiralamaktan vazgeçtiğini aktardı.

Üniversite içerisinde ise devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilerin fotoğrafları faşist gruplar arasında dağıtılıp “gördüğümüz yerde öldürün” denildiği belirtildi.

Ankara’da 16 okurumuza “örgüt üyeliği” davası

Ankara: Devletin toplumsal muhalefet üzerindeki baskı ve sindirme politikaları sürecin kızgınlığına paralel bir şekilde sürdürülüyor. Öncesinde Anayasal Düzene Karşı İşlenen Suçlar Savcılığı tarafından ifadeye çağrılan 16 gazetemiz okuruna dair yürütülen soruşturma sonucu hazırlanan iddianame Ankara 2. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından kabul edilerek 19.04.2016 tarihi, duruşma günü olarak verildi.

Soruşturamazsınız! Yargılamazsınız!

Soruşturma sürecinde sürdürülen pespayelik mahkeme sürecinde de devam edeceğe benziyor. Jet hızıyla iddianameyi kabul edip duruşma günü tayin eden mahkeme demokratik hak kullanımını “suç”, yaratılan demokratik mevzileri ise “suç örgütü” olarak değerlendirme aymazlığını gösteriyor.

Terör örgütüne üye olma, terör örgütü propagandası yapma, 2911 Sayılı Kanunu Muhalefet “suçları” kapsamında yargılanan okurlarımıza yöneltilen suçlamalar; 19 Aralık, 26 Eylül Hapishane katliamlarının yıldönümünde yapılan protestolara, 1 Mayıs İşçi ve Emekçilerin Birlik ve Dayanışma Günü kutlamalarına, Gezi sürecinde Ankara’da yapılan eylemlere, çeşitli basın açıklamalarına, önder yoldaş İbrahim Kaypakkaya’nın mezar başı anmalarına katılmak gibi demokratik eylemlerdir.

Gazetemiz, dergilerimiz, demokratik mevzilerimiz hedefte!

Dosya kapsamında demokratik mü-

cadele mevzileri faşizmin içkin doğasına uygun şekilde terörize edilmektedir. Bedel ödenerek ve uzun erimli mücadeleler neticesinde kazanılan demokratik mücadele mevzileri YDG, YDK, DDSB, Bakış Kültür Sanat Merkezi ve gazetemiz Özgür Gelecek “terör örgütünün” yan kuruluşları olarak gösterilerek kriminalize edilmektedir. Bu yargılama demokratik alanda yaratılan mevzilere yönelik bir saldırdır.

Yargılama kapsamında geniş katılımlarla ve devletin bilgisi dâhilinde örgütlenen 4+4+4 Eğitim Sistemine Karşı Miting, 1 Eylül Dünya Barış Günü Mitingi gibi mitinglere katılmak “suç” ilan edilmektedir. Bu yargılama miting alanlarına, merkezi gösterilere yönelmiş bir saldırdır.

Yargılama kapsamında Gezi sürecindeki tüm eylemler yargılanmak isteniyor. Bu yargılama Gezi direnişine, halkın baskıya, anti-demokratik

uygulamalara karşı haklı tepkisine yönelmiş bir saldırdır.

Tutsaklarla görüşmek “talimat”, avukatlık yapmak suç!

Yargılama kapsamında TKP/ML dava tutsakları ile arkadaş görüşçülerinin hapishanede gerçekleştirdiği görüşmeler “talimat alma” olarak değerlendirilerek, tecrit koşullarında tutsaklara tanınan hak kısıntılarının ne hizmetle kullanıldığı gösterilmektedir. Bu yargılama tutsakların haklarına yönelik saldırdır.

Yargılama kapsamında gazetemiz için haber takibi yapmak, fotoğraf çekmek, haber ve yazı göndermek “suç” ilan edilmektedir. Bu yargılama halkımızın haber alma hakkına, devrimci gazeteciliğe yönelik bir saldırdır. Yargılama kapsamında gazetemizin avukatı, “terör örgütünün” avukatı olmakla suçlanmaktadır. Bu yargılama savunma hakkına yönelik bir saldırdır.

Okurlarımız hakkında açılan dava, bütünüyle demokratik hak kullanımına yönelik bir baskı sürecidir. Özgür Gelecek okurları olarak gasp edilmek istenen ve “suç” unsuru olarak gösterilen demokratik haklarımızı kullanmaya, gazetemizi ve demokratik mevzilerimizi sahiplenmeye devam edeceğiz. Okurlarımıza açılan davanın, bir bütün toplum kesimlerine dönük artan baskılardan ayrı olmadığını biliyor ve bu temelde dayanışmayı büyütme devam edeceğimizi ifade ediyoruz.

2016: SÖZÜMÜZ MÜCADELE!

2015 yılının son MGK toplantısında alınan kararlar, Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan ve Başbakan Ahmet Davutoğlu'nun yaptıkları yeni yıl açıklamaları, TC devletinin, "terörle mücadele" adı altında yeni yılda da başta Kürt ulusal hareketi olmak üzere, Türkiye'deki bütün ilerici ve devrimci örgütlenmelere yönelik saldırılarını artırarak sürdüreceklere gösteriyor. Bu açıdan önümüzdeki yılın başta Kürtler olmak üzere, Türkiye işçi sınıfı ve halkı açısından bir direniş ve mücadele yılı olacağını söylemek için kahin olmaya gerek yok.

TC devleti sadece içerde değil dış politikada da yaşadığı sıkışmışlığı gidermenin yolu olarak daha fazla saldırganlaşacağını işaretlerini veriyor. T. Erdoğan'ın 29-30 Aralık'taki Riyad ziyaretinde Suudi Kralı Selman ile iki ülke arasında "stratejik işbirliği konseyi" kurulması konusunda anlaşması ve yapılan açıklamalar, TC'nin bölgede giderek daha fazla Suudi Arabistan'ın yöresine girdiğinin ve mezhepci gerici politikalarının sürdürüleceğinin işaretidir. Bu gerici ittifaka bir de Türk hakim sınıflarının İsrail'le yaşanan yakınlaşma ve "ortaklık" arayışı eklendiğinde; 2016'da bölge halklarına yönelik saldırganlığın tüm hızıyla sürdürüleceği görülmektedir. Yapılan açıklamalar, TC devletinin emperyalizmin bölgedeki taşeronu olma misyonunu, kendi çıkarlarını da gözeterek, "kararlılıkla" sürdüreceği anlamına gelmektedir.

Ortaya çıkan bu tabloya bakıldığında, T. Erdoğan'ın başkanlık sistemindeki ısrarı anlaşılabilir. Çoğunlukla T. Erdoğan'ın başkanlık istemi onun kişisel ihtiraslarıyla açıklanmaya çalışılsa da bu yanıltıcıdır. Türk hakim sınıfları, iç politikada genelde Türk-Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve mezheplerden işçi sınıfına ve halka özelde de Kürt halkına yönelik saldırıda başarılı olabilmek için bu taleplerinde ısrarlıdır. Yine dış politikada da başta emperyalizmin bölgedeki taşeronluğu olmak üzere, gerici ve saldırgan politikalarını daha rahat hayata geçirmek için başkanlık sisteminde ısrar etmektedirler.

Denilebilir ki; parlamenter maskeli faşist diktatörlük koşullarında da bu saldırganlık hayata geçiriliyordu o zaman değişen nedir? Hem içerde hem de dışarda gerek hakim sınıfların kendi aralarındaki dalaş ve gerekse de işçi sınıfı ve halka yönelik saldırıların ulaştığı aşama ve ortaya çıkan çelişkilerin keskinliği; T. Erdoğan ve kliğini, fiili olarak gerçekleştirdikleri başkanlık rejimini yasal bir zemine oturtmaya itmektedir.

Örneğin Kürt ulusal mücadelesinin ulaştığı aşama karşısında T. Erdoğan ve kliği, "Türk usulü başkanlık sistemi"ni savunurken ne kastettiğini çok açık olarak ifade etmektedir: "Üniter sistemli başkanlık baktığımızda var. Hitler Almanyası'na baktığımızda da bunu görürsünüz." (31 Aralık 2015) Böylelikle T. Erdoğan nasıl bir Türkiye istediğini açık açık söylemektedir. İslamcı-Faşist iktidar Kürt direnişi karşısında, "federal sistem" değil "üniter sistem"de de başkanlık olabileceğini böyle savunmaktadır.

Her koşulda halka saldırı, Kürt ulusuna yeni bir tedip (sindirme) ve tenkil (göçertme) hareketi

Aslında T. Erdoğan Türkiye'de farkında olmadan başkanlık değil ama "üniter sistemli" yapıyla yıllardır Türkiye işçi sınıfına ve halkına dayatılan parlamenter maskeli faşist diktatörlük gerçeğini de açık etmiş durumdadır. Diğer bir ifadeyle T. Erdoğan'ın üniter devlette başkanlık sistemi olarak Hitler Almanyası'nı göstermesi bir gaf değil, tarihsel bir yakınlık ve benzerliğin dışavurumudur. Hitler'in M. Kemal'in "iyi bir öğrencisi" olduğu bilinmez değildir! Faşist Kemalist diktatörlükle, Hitler ve Nazi Almanyası'ndan çıkartılacak ilk ders burjuva parlamenter sistemin, faşizmin bir alternatifi değil tersine özellikle de çağımızda onu maskeleyen bir incir yaprağı işlevi gördüğüdür. İkincisi ise faşizm iradi bir tercih değil kapitalizmin emperyalizm aşamasında zorunlu sonucu olarak ortaya çıkmış olması gerçeğidir.

Sistemin parlamenter ya da başkanlık olması bir şeyi değiştirmemekte, işin özü yani faşist karakteri meseleyi özetlemektedir. Dolayısıyla şu anki koşullarda Türk hakim sınıfları ve onların hakim kliği; işçi sınıfı düşmanı politikalarını daha rahat ve etkili uygulayabilmek için başkanlık rejiminde ısrar etmektedir.

Türkiye işçi sınıfına ve halka yönelik sosyal-ekonomik-kültürel saldırıların başansı ya da Kürt ulusal mücadelesine yönelik savaşın kazanılmasının, üniter sistemli bu faşist başkanlık modelinden geçtiği savunulmaktadır.

Zaten fiili olarak uygulanan da budur. T. Kürdistanı'nda uygulamaya konulan faşist abluka ve katliamlar; tıpkı M. Kemal'in "tek parti diktatörlüğü"nde ya da sonrasında parlamenter maskeli faşist diktatörlük koşullarında olduğu gibi, Kürt ulusuna yönelik tedip ve tenkil hareketlerini aratmamaktadır. Direnişin sürdürüldüğü bölgelerde tam bir faşist barbarlık, sindirme ve göç ettirme politikası söz konusudur. Buna ek olarak havuz medyası aracılığıyla kapsamlı bir kara propaganda devrededir. Böylelikle faşist devlet, Kürt hareketinin Rojava'daki kazanımlarını da hesap ederek, Kürt hareketinin iradesini kırmaya ve "korucu Kürdünü" yaratmaya çalışmaktadır.

Faşist saldırı sadece hendek ve barikat direnişçilerine yani Kürt gençliğine ve halka yönelik değil aynı zamanda Kürt hareketinin legal temsilcilerine yönelik de geliştirilmektedir. T. Kürdistanı'nda zaten belediye başkanları ve yerel siyasetçiler faşist devletin tutuklama saldırısı altında bulunuyorlardı. Şimdi bu saldırının kapsamı daha da genişletilmektedir.

Kürt hareketinin özyönetim açıklamasından sonra AKP'li gayriresmî sözcüler, eski siyasetler ve sonunda hükümet yetkilileri konuşmaya başladılar. Bilinçli bir yönelimin ürünü olarak DBP ile HDP'ye ve eş başkan-

larına yönelik bir itibarsızlaştırma ve kriminalize etme kampanyası başlatıldı. Son olarak yine T. Erdoğan devreye girerek HDP eş başkanları başta olmak üzere legal siyaset yapanların dokunulmazlıklarının kaldırılmasını istedi. Bütün bu açıklamalardan sürerken yargıda devreye girdi ve soruşturmalar açılmaya başlandı. Görünen faşist devlet sonucu alamayacağını bildiğinden parti kapatma yerine yasal siyaset yapan temsilcileri tutuklayıp siyaseten saf dışı etmeyi amaçlamaktadır.

Özyönetim talebi desteklenmelidir!

Kürt Ulusal Hareketi özyönetim talebini 2005'ten beridir dile getirmektedir. Bu açıdan talep yeni olmamakla birlikte, bugün bu kadar tartışılmasının nedeni, faşist devlet saldırısının kapsamı ve buna karşı direnişin görkemiyle açıklanabilir ancak. Kürt Ulusal Hareketi'nin özyönetim talebiyle son olarak ilan ettiği 14 maddelik bildirge, içeriğinde birçok açıdan sorun barındırıyor; ezilen bağımlı bir ulusun mücadelesinin demokratik talepleri olarak ilericidir ve elbette sahiplenilmelidir. Özyönetim bildirgeye dair eleştirel yaklaşım gözden kaçırılmamakla birlikte, faşist devlet saldırganlığının gemi azya-

aldığı koşullarda ve Kürt halkının direnişi karşısında, bu yönü ön plana çıkarmaktan ziyade esas olarak dayanışma ve direnişi ön plana çıkarmak en doğru tutum olacaktır.

Şu anda yaşadığımız süreç Kürt hareketinin ayrılıp bağımsız bir devlet kurma değil de, "özyönetim talebiyle kendisine statüko elde etmesi ve Türkiye'nin demokratikleşmesi" olarak formüle edilmesidir. Bunun ne kadar gerçekleştirilebilir bir politika olduğu tartışmalıdır. Çünkü Türkiye'nin demokratikleşmesi ancak ve ancak devrimle gerçekleştirilebilecek bir olgudur! Bunu ifade etmek ise Kürt hareketinin şu andaki taleplerine kayıtsız kalmayı değil tam aksine mücadelesiyle ve direnişiyiyle her anlamda dayanışmayı ve ortaklaşmayı getirmelidir.

Türkiye'nin demokratikleştirilmesinin ancak ve ancak devrimle olabileceği gerçeği, -her şey bir yana-, Kürt hareketinin yeni olmayan özyönetim talebine yönelik faşist devlet terörü dışında; kendisine ilericiyim,

demokratım, aydınım vb. diyen bir kısım zevatin tavırlarından da rahatlıkla anlaşılabilir. Bu çevreler yaşanan faşist terörün ve propagandanın da etkisiyle, bir zamanlar lanetledikleri T. Erdoğan ve AKP'nin yanında ve dolayısıyla Türk hakim sınıfları ve onların devletinin arkasında saf tuttular. Kürt sorunu ve talepleri bu anlamıyla bir kez daha turnusol işlevi görmüş durumdadır. Özellikle kendisine "liberal", "ilerici" diyen ve yakın zamanda HDP'yi desteklediklerini söyleyenlerde yaşanan hayal kırıklığı dikkat çekicidir. Kürt hareketinin özyönetim açıklamasını hastalık olarak tanımlayanlardan, hendek direnişine saldıran, direnen halkı suçlayan bir yelpazede sayabileceğimiz bu tavırlar ibretlidir. Bu çevreler, Kürt hareketinin "Türkiyelileşme" adı altında yürüttüğü politikasının arkasında yer alanın "Kürt ulusuna statü" talebinden vazgeçmek olarak algıladıkları için, bugün daha fazla şaşırılmış durumdadırlar.

Mesele ezilen bağımlı bir ulusun kendi kaderini tayin bağlamında, her türlü şovenist etkiden bağımsız olarak değerlendirilmelidir. Bu türden talepler ve mücadele karşısında komünistlerin tavrı her zaman net olmalıdır. Bilinmektedir ki; komünistler ulusların

kendi kaderlerini tayin etme yani daha açık bir ifadeyle ayrı bir devlet kurma hakkını kayıtsız şartsız savunmakla birlikte, bu talebin hayata geçirilmesini belli koşullara göre değerlendirirler.

Şu anda Kürt ulusu, örgütlü iradesiyle ayrılmayı değil, özerklik talebiyle yasal bir statü kazanmayı savunan bir politika izlemektedir. Bu politika Türkiye'nin koşullarında ulusal sorunu çözmeseyse bile, ezilen bağımlı bir ulusun şovenizme, faşist boyunduruğa, köleleştirme ve kimliksizleştirme saldırısına karşı ilericidir, demokratiktir ve kendisine her ilericiyim, devrimciyim diyen tarafından mutlaka desteklenmelidir. Sadece desteklenmekle kalınmamalı, başta Kürt ulusuna yönelik faşist saldırganlık olmak üzere, Türkiye işçi sınıfına ve halka yönelik saldırılara karşı devrimci görevlere dört elle sarılmalıdır. Bu açıdan 2016 yılı için sözümüzün **mücadele** olmasından başka yol olmadığı bilinmelidir.

Yaralı kadını tedavi eden sağlık emekçisi katledildi

H. Merkezi: Daha önce Beytüşşebap'ta bir ambulansa ateş açarak şoförünü katleden özel hareket polisleri, bu defa da Cizre'de can aldı. 30 Aralık günü SES Cizre Temsilciliği Yönetim Kurulu üyesi Hemşire **Abdül-**

ziz Yural, Nur Mahallesi'nde yaralı bir kadına tıbbi müdahalede bulunurken keskin nişancılar tarafından açılan ateş sonucu katledildi.

Yural'ın katledilmesi üzerine SES Genel Merkezi bir açıklama yayımla-

dı. SES, sağlık emekçilerinin katledilmesine sessiz kalmamak için 31 Aralık günü üretimden gelen güçlerini kullanarak hizmet üretmediler ve siyah kurdela taktılar.

Asgari ücret; 1.300 lira!

H. Merkezi: 7 Haziran seçimi öncesinde asgari ücretin 1300 lira olacağı vaadinde bulunan AKP, oluşan kamuoyu ile birlikte sözünden dönemedi; yeni dönemde asgari ücret 1300 lira oldu!

Asgari ücretin artırılmasının gündeme gelmesi ile patronların paçaları tutuşmuş, hatta işçiler işten çıkarılmakla tehdit edilmişti. Diğer yandan AKP de açıklık sınırının çok altında kalan bu rakamla "iki arada bir derede" kalmış, deyim yerindeyse ecel terleri dökmüştü. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı **Süleyman Soylu**, 30 Aralık günü 2016 yılında geçerli olacak asgari ücret miktarının 1300 TL olduğunu açıkladı.

"1300 TL; sefallekte ısrar anlamına geliyor"

Türkiye Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu Araştırma Enstitüsü (DİSK-AR), Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK) ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İstatistik verileri üzerine "Asgari ücretle geçim raporu" hazırladı. Hazırlanan raporda asgari ücretle geçinen 4 kişilik bir ailenin gıda harcamasına ayırabileceği miktar 15 TL olduğu belirtildi. 4 kişilik ailede üç öğün için kişi başına 3.75 TL düştüğü ve öğün başına bu tutarın sadece 1 TL 25 kuruş olduğu açıklandı.

TÜİK'in Madde Fiyatları istatistiklerine göre Kasım 2015 tarihinde ortalama kira bedelinin 66 TL olduğu vurgulanan raporda asgari ücretlinin kira ve diğer konut harcamaları için ayırabildiği tutarın sadece 418 TL olduğu ifade edildi. "Buna göre asgari ücretli sağlıklı bir çevrede, kentsel donatı hizmetlerinin en az olduğu, deprem riski altındaki konutlarda yaşamak zorunda bırakılıyor. Sefalet sadece sofrada değil, sağlıklı konutlarda da asgari ücretliyi bulmaya devam ediyor" denilen raporda asgari ücret ile çalışan bir kişiyi, ulaşıma ayırabildiği günlük pay sadece 3.5 TL olduğu bu gelirle sadece tek yön bilet alınabildiği belirtildi.

"Asgari ücret değil, insanca yaşam istiyoruz!"

İstanbul: Devrimci Demokratik Sendikalar Birlik (DDSB) tarafından geçtiğimiz Kasım ayında "Asgari değil, insanca yaşam istiyoruz" şiarıyla başlatılan asgari ücret kampanyasına ilişkin panel gerçekleştirildi.

Asgari ücretle çalışan milyonlarca işçinin maaşlarının egemenlerin iki dudağının arasında olması ve işçilerin açlığa mahkum edilmesine karşı yürütülen kampanyada 2 ay süresince birçok alanda bildiri ve afiş çalışması yapıldı ve ardından 27 Aralık günü Esenyurt'ta, 3 Ocak günü ise Tuzla'da paneller gerçekleştirildi.

27 Aralık günü Esenyurt Gölge Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen panele konuşmacı olarak eğitmen **Volkan Yaraşır** ve Belediye-İş Sendikası'ndan bir temsilci katıldı.

Panel, Suluç, Ankara ve T.Kürdistanı'nda devlet tarafından katledilenler için saygı duruşu ile başladı. Açılış konuşmasında, 2015'te 7 Haziran ve 1 Kasım seçimi olmak üzere iki döne-

min atlatıldığına vurgu yapılarak sistem partilerinin vaatleri doğrultusunda yeni yıl ile birlikte asgari ücretin 1300 TL olacağı hatırlatıldı ve bu vaadin artı ve eksi yönleri değerlendirildi. Asgari ücret vaadine karşı sendikaların istatistik verileri ile birlikte nasıl bir tutum sergilemesi gerektiği tartışıldı.

Belediye-İş Sendikası temsilcisi yaptığı konuşmada, öncelikle asgari ücretin ne olduğu ve nasıl ortaya çıktığına değindi. Ülkemizde asgari ücrete birebir hitap eden % 60'lık bir kesimin yaşadığının önemine vurgu yapılırken, sendikaların güncel verilere göre yoksulluk sınırının 4.434 TL, açlık sınırının ise 1.361 TL olması gerektiği belirtilen konuşmada "yeni yılda yapılacak olan zammın aslında beklentileri karşılamayacağını" belirtildi.

Araştırmacı- yazar ve eğitim danışmanı **Volkan Yaraşır** ise, konuşmasında kapitalist sistemin işleyiş yasaları, kapitalizmin ruhu, ücret, artı- değer ve bu bağlamda asgari ücret konularına

yer verdi.

Yaraşır, DDSB'nin uzun yıllara dayanan asgari ücret kampanyalarının çok anlamlı olduğunu belirtti ve konuşmasında şu ifadelerle yer verdi: "Asgari ücret tartışmalarında olduğu gibi acil görev, sınıfa sistemin asalaklığını, simsarlığını anlatmak, sistemle devlet ilişkisini ortaya koymak, özgüven oluşturmak, sınıf içinde sistemli çalışmaktır." Panel, Yaraşır'ın işçi sınıfının içinde şovenizme karşı yürütülecek mücadelenin yaşamsal olduğunu belirtmesi ile sona erdi.

Yeni yılda işsizler ordusuna onlarca işçi ekledi

H. Merkezi: Lüleburgaz'da bulunan EGO Elektrikli Aletler Sanayi Fabrikası ve Bursa'da bulunan LG mağazası 2015'in son günlerinde onlarca işçiyi işten çıkardığını duyurdu.

Lüleburgaz'da bulunan EGO Elektrikli Aletler Sanayi Fabrikası'nda, "işyerinde, herhangi bir yasal dayanak olmaksızın, kanun dışı grev yaptıkları" gerekçesiyle 28 işçi tazminatsız olarak işten çıkarıldı. Aralık ayı sonunda sayım yapılacağı gerekçesiyle 3-4 gün üretimi durduran EGO, 25 Aralık'tan sonra tüm işçileri bir hafta izine çıkardı.

26 Aralık'ta ise 28 işçiye SMS atarak işten çıkarıldıklarını bildirdi. İşçiler bunun önceden planlandığını, EGO patronunun Birleşik Metal-İş Sendikası'na geçişleri bir türlü içine sindiremediğini, işçiye ders vermek istediğini, işten atmaları, Türk Metal'le birlikte planladıklarını belirtti.

Bursa'da LG mağazası çalışanı altı kişiye işten çıkarılacağını bildirdi. Şirket yönetimi işten atmalar için döviz kurunda yaşanan dalgalanma ve karın maliyeti karşılayamamasını gerekçe gösterdi! Oysa LG yönetimi 2015'in üçüncü çeyrek döneminde Beyaz Eşya ve İklimlendirme Bölümü'nde gerçekleşen güçlü işletme kârlılığıyla övünmüş, 106.76 milyon dolar kâr elde ettiğini açıklamıştı.

LG Electronics çalışanları "Şirketin kendilerine işten çıkarmayla ilgili verilen bilgide kısım kısım ve toplu işten çıkışların olacağını bildirmesi çıkışların bizimle sınırlı kalmayacağını itirafıdır" dedi.

Adliye işçilerinin direnişinde kazanım

Kartal: Kartal'da bulunan Anadolu Adliyesi'nde çalışan taşeron işçilerin 4 Aralık günü başlattığı direniş kazanımla sona erdi.

Geçtiğimiz haftalarda başsavcılık tarafından Aker isimli taşeron firmayla anlaşılmasının ardından 34 işçinin işe geri alınmayacağı açıklanmış, yeniden işe alınan diğer işçiler ise işbaşı yapmıştı. Çalışmaya başlayan işçilerden yaklaşık 30'u, "Arkadaşlarımız orada direniyor, içimiz rahat değil" diyerek

iş bıraktı ve direnişe katılmış; hâkim, savcı, avukat ve memurlar ise yemekhane ve çay ocaklarını boykot etmeyi sürdürmüştü. Direnişle beraber firma 15 işçi için başka bir yerde iş garantisi verdi kalanını işe almak zorunda kaldı. Bu anlaşma Dev Turizm-İş Sendikası tarafından yazılı taahhüt altına alındı.

Sendikadan yapılan açıklamada başsavcıya ve taşeron firmaya işçilerin birliği ve kararlılığının geri adım attığı belirtildi.

2015 yılında en az 1712 işçi katledildi

H. Merkezi: İstanbul İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisi, 2015 yılında meydana gelen iş cinayetlerinde en az 1712 işçinin öldüğünü açıkladı.

İşçi katliamının sürdüğü 2015 yılında en çok ölümün trafik kazaları nedeniyle gerçekleştiğini açıklayan İSİG Meclisi, raporda

1593 erkek, 119 kadın, 63 çocuk ve 66 göçmen işçinin hayatını kaybettiğini ifade etti.

Ölümlerin iş koluna dağılımı ise şu şekilde:

* İnşaat, yol işkolunda, 414

* Tarım, orman işkolunda, 393

* Taşımacılık iş kolunda, 231

* Trafik, servis kazası nedeniyle, 506

* Ezilme, göçük nedeniyle, 298

* Yüksekten düşme nedeni ile 275.

İşçi ölümlerinin en yüksek olduğu şehirler şöyle sıralanıyor: İstanbul, İzmir, Bursa, Antalya, Adana, Konya, Kocaeli.

Emekçilerden katliamlara karşı 1 günlük grev

H. Merkezi: KESK, DİSK, TTB ve TMMOB'un çağrısıyla T. Kürdistanı'nda devam eden sokağa çıkma yasasını protesto etmek Türkiye genelinde emekçiler 1 günlük greve çıktı.

İstanbul

Kadıköy Belediyesi önünde bir araya gelen emekçiler "Savaş ve baskı politikalarına karşı, savaşa karşı barışı savunacağız" yazılı pankart açtı. Kadıköy Boğa'ya yürümek isteyen emekçilerin yürüyüşüne polis izin vermedi. Emekçiler sık sık "Saray savaş, halklar barış istiyor", "Faşizme karşı omuz omuza" sloganları attı. Yürüyüşe izin verilmemesi üzerine Kadıköy Belediyesi önünde basın açıklaması yaptı.

Eylemde konuşan KESK Eş Genel Başkanı Şaziye Köse, "Katliamlar hiç bitmedi, bitmeyecek. Savaş bizim konuşmamamız demektir. Savaş bizim haklarımızın birer birer budanması demektir" diye konuştu. DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu ise "Bu topraklarda yaşananlara tanığız. Tarih tanıktır. 7 Haziran'da istediğini alamayanlar ülkeyi bir ateş çemberine soktular. Yakıyorlar, yıkıyorlar, öldürüyorlar" dedi.

Ankara

İş bırakan emekçiler Sakarya Meydanı'nda toplandı. Eylem adına açıklama yapan KESK Eşbaşkanı Lami Özgen "Gençlerin, yoksulların kanının aktığı, analarımızın gözyaşının kurumadığı, halklarımızı geri dönülmez biçimde kaosa sürükleyen bu gelişmelere seyirci kalmadığımızı göstermek için bugün üretimden gelen gücümüzü kullanıyoruz" dedi.

Bursa

Heykel Meydanı'nda açıklama yapıldı. "Savaşa karşı barışı savunacağız", "Roboski'den Sur'a insanlık katlediliyor, insanlık direniyor" yazılı pankart açıldı. Eylemde konuşan Süleyman Ayyılmaz "Çocuk, kadın, genç, yaşlı her ölümdede, boşaltılan her okulda, her hastanede, sokağa çıkma yasaklarıyla, yüz binlerce insanın açlığa, susuzluğa mahkum edilmesinden, bırakın soka-

ğa çıkmayı, evinin penceresinden bakan kim olursa olsun namluların hedefi haline gelmesinden endişeliyiz" dedi.

Amed

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi önünde toplanan binlerce kişi "Ölüme karşı yaşamı, savaşa karşı barışı savunacağız", "Demokratik ve özgür yaşam için grevdeyiz" yazılı pankartlarıyla Sûr'a doğru yürüyüşe geçti. Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi'nden Dağkapı Meydanı'na yürüten kitle ardından oturma eylemi gerçekleştirdi. Polis kitleye biber gazı ve tazyikli suyla saldırdı. Ofis, Bağlar, Göçmenler ve Emek caddeleri, İskan Evleri'nde çatışmalar başladı.

İzmir

Konak Eskistümerbank önünde bir araya gelen emek örgütleri ile işlerinde Mücadele Birliği, Kaldıraç, YDG, Partizan gibi birçok kurumun da destek verdiği eylemde süren katliamlara dikkat çekilerek bir uyarı eylemi gerçekleştirdi.

"İnadına barış, inadına özgürlük", "Korkuya teslim olmayacağız" şeklinde slogan atan kitle ile polis arasında sık sık gerginlik yaşandı. Açıklamayı emek örgütleri adına DİSK Genel Başkanı Kani Beko okudu. Beko, "1 Kasım başarısı sonrasında AKP iktidarı korku imparatorluğunu güçlendirme politikaları çerçevesinde şiddet, kan, katliam politikalarını artırarak sürdürmektedir" dedi.

Adana

İnönü Parkı'nda toplanan emekçileri, Atatürk Parkı'na yürüyüşü polis tarafından engellendi. Kitle, oturma eylemi yaparak polisin engelini protesto etti.

Emekçiler adına açıklama yapan Hasan Kavi, "Yeter artık çözüm sürecini buzdolabına kaldıranlar yüzünden, çocuklarımızın bedenlerini buzdolabında bekletmeye son verelim" dedi. KESK MYK Üyesi Ramazan Gürbüz ise "Gün savaş durdurma, barışı inşa etme günüdür" dedi.

TRT 2016'ya 96 çalışanı atarak girdi

H. Merkezi: TRT yönetiminin TRT Türk ve TRT Avaz kanallarını birleştirme kararı almasının ardından TRT Türk bünyesinde ve programlarda yıllardır çalışan 96 kişi 31 Aralık 2015 tarihi itibarıyla işsiz kaldı.

Şirket üzerinden istihdam edilen 33 kişinin sözleşmesinin

uzatılacağını açıklayan TRT Genel Müdürü Şenol Göka, söz konusu 96 kişiyle ilgili ise herhangi bir açıklama yapmadı. Muhabir, editör, sunucu, yönetmen, montajcı gibi yayıncılığın pek çok asli görevinde bulunan bu 96 kişi 1 Ocak itibarıyla işten çıkarıldı.

İşçiler 2016'ya direniş çadırında girdiler

H. Merkezi: Direnişte olan işçiler, yeni yılı da, yeni umutları getirmesi dileğiyle direniş çadırında karşılayacak.

* **İmbat maden işçileri:** 301 maden işçisinin yaşamını yitirdiği Manisa'nın Soma ilçesinde İmbat Madencilik bünyesinde çalışırken işten atılan 29 işçi, yılbaşında direnişlerinin 9. günündeydi. İşten çıkarılan işçilerin sekizi DİSK'e bağlı Dev Maden-Sen, 21'i Türk İş'e bağlı Maden-İş üyesi.

* **Kartal adliyesi işçileri:** Kartal Adliyesi'nde yemekhane ve çay ocağında çalışan taşeron işçiler üç aylık maaşlarını alamadıkları için 4 Aralık'tan beri direniyorlar. Bu süreçte DİSK'e bağlı Dev Turizm-İş'e de üye olan işçilerden 56'sı işten de çıkarıldı. Yani işçiler hem içerideki maaşları hem de işe geri alınmak için direnmeye devam ediyor.

* **Munzur Su işçileri:** Dersim'in tek fabrikası Munzur Su Fabrikası'nda DİSK'e bağlı Gıda İş Sendikası'na üye 33 işçi, toplu iş sözleşmesinde (TİS) anlaşma sağlanamadığı için 28 Ekim'den bu yana grevde. Bu süreçte yedi işçi de işten çıkarıldı. İşçiler, yüzde 10 zam, 500 liralık yakıt yardımı, 250 liralık gıda paketi ve 1 Mayıs'ta 250 liralık bayram harçlığı talep ediyor.

* **Mersin Şişecam işçileri:** Mersin'de Şişecam A.Ş.'ye ait Anadolu Cam fabrikasında 34 cam işçisi "daralma" gerekçesiyle işten çıkarıldı. 1,5 ay Mersin Paşabahçe Fabrikası önünde kurdukları çadırda direnişini sürdüren işçiler, taleplerini sahiplenmeyen Kristal-İş'ten beklemedikleri yanıtı alamayınca 23 Aralık günü direnişlerini İstanbul'daki sendika genel merkezine taşıdılar. İşçiler dönüşümlü açlık grevine girdiler.

* **SCA Yıldız işçileri:** Gebze'de DİSK'e bağlı Tümka-İş Sendikası üyesi SCA Yıldız Fabrikası işçileri, toplu iş sözleşmesinde talepleri karşılamadığı için greve çıktı. Sendikayı kabul etmeyen patron lokavt kararı aldı. SCA Yıldız; İsviçre ve Yıldız Holding (Ülker) ortaklığı ile kuruldu. Fabrika çocuk bezi, pet, ıslak mendil ve sıvı sabun üretiyor.

* **PTT işçileri:** Adana'nın Seyhan ilçesinde Adana PTT Başmüdürlüğü'ne bağlı Mersin Çağdaş Turizm İnşaat Temizlik Oto adlı taşeron şirket bünyesinde çalışırken sendikaya üye oldukları için işten atılan işçiler de yeni yılı direnişle karşıyorlar. DİSK'e bağlı Devrimci Kara, Hava ve Demiryolu Taşımacılığı İşçileri Sendikası (Nakliyat-İş) üyesi 4 işçi, önünde bekleyişlerine devam ediyorlar. Nakliyat-İş Sendikası'nın verdiği bilgiye göre, iş yerinde örgütlenme faaliyetini tamamlayarak yetki için gerekli çoğunluğu sağladı ve Çalışma Bakanlığı'na yetki için başvuru yaptı.

Cizre'den "Direnmekten başka çaremiz yok!"

Cizre: Şırnak'ın Cizre ilçesinde 14 Aralık itibarıyla ilan edilen sokağa çıkma yasağı devam ediyor. Bütün mahallelere sıçrayan operasyonlar yüzünden ilçede büyük sıkıntı yaşanıyor. Elleri aldıkları beyaz bayraklarla gruplar halinde ilçeyi terk edenler, yağın yağmur yüzünden yürümekte zorlanıyor. Hendek başında direnenler ise ilk günden bu yana kötü hava koşullarına rağmen direnmeye devam ediyor.

Cizre'nin Sur, Nur, Cudi ve Yafes mahallelerinde de devam eden abluka diğer mahallelere de sıçradı. Son olarak Dicle mahallesinde çatışmaların yaşanması halkı oldukça tedirgin etti. Erzak stoku da tükenen bazı Cizreliler geri dönmek üzere çareyi ilçeyi terk etmekte buldu. Gruplar halinde yağmur altında beyaz bayraklar açarak ilçeden çıkmaya çalışan insanlar, geri dönmeyi hayallerini kurarak düşüyorlar yola. Sokağa çıkma yasağının 21. günü geride kalırken yasağın ne zaman kalkacağı ise merak konusu.

Cizre'den sık sık haber aldığımız okurumuzun son bildirdiklerine göre, ESADULLAH Timleri zırhlı araçlarından sık sık halkın evlerini boşaltması için anons yapıyor. Kimileri geri dönmek üzere evlerini istemeyerek terk ediyor kimileri ise ölümü göze alarak yaşam alanlarını terk etmiyor. Okurumuz bölgeden şunları aktarıyor;

"Bugün yasağın kaçınıcı günü hatırlamıyoruz. Günlerimiz, aylarımız birbirine karıştı. Elektriksiz ve evlerimizden kafamızı çıkarmadan yaşama devam ediyoruz. Karanlıkta yaşamak zor değil çünkü yarınlarımız aydınlık olacak; biz buna inanarak yaşıyoruz. Tek zorlandığımız soğuk hava koşulları. Odun almaya dahi çıkamıyoruz evin önüne. Top ve silah sesleri aralıksız devam ediyor. Gecesi gündüzü yok saldırıların. Kana susmuş köpekler gibi dolaşıyorlar bizim topraklarımızda. Sadece Cizre'de değil Kürdistan'ın bütün topraklarını kanla sulamak istedikleri çok açık."

"Bakın dışarıda buz gibi hava var ama yine de bu insanlar direnmeye devam ediyorlar. Bizi yıllardır defalarca katletmeye çalıştılar, başaramadılar. Bunu bugün yapacaklarını sanıyorlarsa çok yanılıyorlar. İstediklerini alamayacaklar, veremeyeceğiz! Yiyecek stoğumuz ne kadar daha yeter bilemiyoruz. Yettiği yere kadar götürceğimiz kesin. Biz direnmekten başka çaremizin olmadığını biliyoruz ve ona göre yaşıyoruz. Bunu herkes bilse iyi olur. Kürt halkının şu saatten sonra kaybedecek hiçbir şeyi kalmadı. Bu abluka nasıl biter bilemem ama bizim verdiğimiz mücadele haklıdır. Biz sadece destek bekliyoruz ve direnmeye sonuna kadar devam edeceğiz!"

Roboskî'yi unutmamak, unutmayacağız!

H. Merkezi: Şirnex'in Uludere (Qileban) İlçesi Ortasu (Roboskî) köyünde TC devletinin savaş uçakları tarafından yapılan katliamın 4. yıldönümünde Roboskîli aileler adalet aramaya devam ediyor. Katliamda hayatını kaybedenlerin aileleri başta olmak üzere devrimci, demokrat ve yurtseverler polisin saldırılarına rağmen Roboskî katliamını unutmadığını haykırmak için birçok bölgede alanlardaydı.

İstanbul

Avcılar: Avcılar'da yapılan yürüyüşle Roboski Katliamı'nı "Unutmamak, unutturmayacağız" denildi. Yürüyüşte okunan açıklamada, katliamın üzerinden 4 yıl geçtiği belirtilerek "Sorumlular hakkında ne bir dava açıldı ne bir fail cezalandırıldı" denildi. Açıklamanın ardından oturma eylemi gerçekleştirildi.

1 Mayıs Mahallesi: HDP, ESP, Partizan, SODAP, Köz, PSAKD, Kaldıraç, gibi kurumlar 19 Aralık, Maraş katliamı, Roboski, T. Kürdistanı'nda yaşanan katliamları protesto etmek için ortak bir yürüyüş düzenledi. Yürüyüşe polis saldırdı.

Aydos: T. Kürdistanı'nda yaşanan abluka ve katliamlara karşı sokağa çıkan Aydos-Süluntepe halkı, polis engeli ile karşılaştı! HDP, Partizan ve Kaldıraç'ın

çağrısıyla Süluntepe Salı Pazarı girişinde bir araya gelen kitle polisin provokasyonuna gelmeyecek eylemi sürdürdü.

Taksim: İHD İstanbul Şubesi'nin Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirdiği anmada ilk olarak Roboski'de katledilen **Nadir Alma**'nın kardeşi **Seyhan Alma** söz aldı. Alma, "Katliamlara her gün yenileri ekleniyor. Acısı hala derin. Bir günümüze 34 ta-

but sığdırdılar. Kaçakçı diyerek meşrulaştırdılar. O yol dedelerimizin yüzyıldır kullandığı yoldu. Suruç, Ankara, Cizre, Nusaybin Roboski'nin devamıdır" dedi.

Okmeydanı: HDP ve HDK'nın düzenlediği anma etkinliğinde, bugün de Kürdistan genelinde devletin katliamlara başvurduğuna dikkat çekerek "Roboski katliamı Kürdistan'da devam ediyor, Katliamları unutmamak, unutturmayacağız" dedi.

Şirnex

Roboskî: Roboskî-Der, HDP ile DBP Qilaban ilçe örgütleri öncülüğünde yapılan anmada Roboskili aileler adına basın metnini okuyan **Narin Ant**, failerin hala yargılanmadığını hatırlatarak, "Katiller yargılanmadığı gibi her gün yeni katliamlar yapılıyor. Sokağa çıkma yasakla-

riyle birlikte genç, kadın, çocuklar katlediliyor Kürdistan'da. Annelerin cenazeleri günlerce sokaklarda kalıyor, anne karnındaki bebekler katlediliyor. Sur, Cizir, Nisêbîn, Kerboran Silopi'ye'da kentlerimiz tank top ve ağır silahlarla kuşatılarak insanlar katlediliyor. Bizler Roboski'den biliyoruz ki Türkiye'de insan hayatı çok ucuz" dedi.

Niğde

Niğde'de yapılan Roboski

Katliamı protestosuna faşist bir grup "Burası Osmanlı" diyerek taşlarla saldırdı. Faşistler kitleye "Burası Osmanlı toprağı. Niğde'yi kirletemezsiniz" diyerek önce sözlü olarak daha sonra taşlarla saldırdılar.

Dersim

Munzur Üniversitesi'nde HDP Gençliği, DGH, YDG ve DÖDER'in çağrısıyla Roboskî katliamı anılarak, T. Kürdistanı'ndaki saldırılar protesto edildi. Ayrıca gençlik örgütlerinin yaptığı eylem sonrasında Dersim Merkez Sanat Sokağı'nda bir araya gelen devrimci, demokrat, yurtseverler Moğultay Mahallesi sokaklarında yürüyüş yaparak, TC'nin katliamları protesto etti.

İzmir

HDP'nin çağrısıyla eylem gerçekleştiren kitleye polis saldırdı. **Kaldıraç**, Halkevleri, **ESP**, **SYKP** ve **Partizan** gibi kurumların bulunduğu kitle "Yüzyıldır süren katliamların hesabını soracağız" dedi.

Kocaeli

Katliamı protesto etmek için toplanan KOÜ üniversite öğrencilerine polis ve özel güvenlik saldırdı.

Malatya

İnönü Üniversitesi öğrencileri tarafından gerçekleştirilen eylemde kitle adına yapılan açıklamada, "AKP Hükümeti artık gerçeği anlamalıdır. Kürt soru-

nunda askeri çözüm ısrarı ile Kürt halkının demokratik taleplerini yok etmeye ve bastırmaya yönelik izlediği politika sadece kan ve gözyaşından başka bir sonuç vermemektedir. Artık bu tarihi yanlıştan dönmeli özgür ve demokratik bir ülkede bir arada yaşama umudunu koruyan halklara karşı olan sorumluluğunu demokratik talepleri kabul ederek yerine getirmelidir" denildi.

"Devlet isyan eden kadının ölümünü istiyor"

İstanbul: MLKP üyesi savaşçılar **Yeliz Erbay** ile **Şirin Öter**'e dönük devlet infazına ilişkin Ezilenlerin Hukuk Bürosu'ndan Avukat **Özlem Gümüştaş** ile görüştük. "Sizce politik kadınların hedef alınıyor oluşu erkek egemen devletin özel bir yönelimi mi?" diye sorduğumuzda Özlem, "Coğrafyamızda kadın özgürlük hareketi en güçlü mücadele dinamiklerinden biri. Kapitalist faşist devletin erkek egemen aklı; kadınların 'en az 3 çocuk' yapmasını, tecavüze uğrasa da boyun eğip, çocuğu doğurması-bakmasını, erkeğin evini dünyası kılıp, şiddete, ezilmeye, emek sömürüsüne razı gelmesini, halkın seçilmiş bir siyasetçisi olsa dahi tüm kürsülerde 'bir kadın olarak sus'masını emrediyor, kadınları tarih sahnesinden itmeye çalışıyor. Kadınlar ise itirazları ve örgütlülükleri ile erkek egemen kapitalist sistemin öğretilmiş kodlarını çözüyor, yaratılmak istenen toplum aklı ve yapısını parçalıyor" dedi.

Devletin son 5 ayda 6 kadına dönük "infaz yöntemini" seçmesini ise "Tecavüzü ve red karşısında kadını öldürmeyi kendine hak gören katil erkeklerle, erkeğin kadını öldürmesini 'aşırı sevgi' olarak yorumlayan, 'haksız tahrik' indirimiyle katil kocayı, tecavüzcüyü kollayan yargı, kadına susmayı dayatan bürokrat, kadının görünen topuğundan tahrik olan din adamı ile Kürdistan'da gerilla Ekin Wan'ın öldürülmüş bedenini cıvırcılık soyarak taciz ve teşhir eden özel hareketçiler birdir ve aynı akılla hareket etmektedir" şeklinde yorumlayan Özlem, "6 kadının 'infaz'ını bu yok etme politikasının bir parçası olarak görüyorum. Bu katliamı tecavüzcülerini cezalandırarak kendi öz savunmalarını örgütleyen Nevin Yıldırım ve Çilem Doğan için istenen ağırlaştırılmış müebbet hapis yani ömür boyu hapis cezasından ayırmıyorum. Erkek egemen sistem, itiraz eden kadının ya ölümünü ya da sonsuza dek hapsini istiyor, bunu çözüm olarak görüyor" şeklinde devam etti.

"Şirin karnundan ve başından aldığı kurşunlarla katledildi. Fakat onu katleden polisler göğüslerini 6 kurşunla parçaladı, vajinasına ateş ederek kalçasını kırdı. Şirin'i sadece katletmediler, kadınlığını paramparça etmek istediler. Bu tablodan ka-

dınlar olarak ürkeceğimiz düşünülüyor belli ki, fakat ceminde Şirin'i yıkayan kadınlar O'nun göğüslerini ve kalçalarını elleriyle sardılar, 'amansız gül kokuyorsun...' diye uğurladılar" diyerek Şirin'e uygulanan vahşeti anlatan Özlem "Sadece infaz, hapis yetmiyor. Kadın bedeninin bu biçimde parçalanması, tacizle - tecavüzle aşağılanmaya çalışılması

öğretilmiş kodların yeniden üretimi ve kadına yönelik şiddetin özel bir parçası. Ekin Wan'ın bedeninin teşhiri gibi Şirin Öter'in parçalanmış bedeni ile tüm kadınlar, kadın özgürlük mücadelesine bir tehdit savruluyor. Korku ve yulguluk bu özel saldırı biçimiyle yeniden üretilmeye çalışılıyor. Oysa şu bir gerçek; kadınlar özgürlük mücadelesine tüm alışkanlıklara, kadına tacizi, tecavüzü, aşağılanmayı dayatan sisteme baştan savaş açarak giriyor. Bu davetin çok önceden kabulüdür" dedi.

"Cezasızlık hali yaratılmaya çalışılıyor"

Yeliz ve Şirin için açılan soruşturmaya gizlilik kararı getirilmesine ilişkin "Ceza mevzuatında, soruşturma dosyasında bulunan ve maddi gerçeği ortaya çıkarmaya yarayacak belge ve bilgilerin korunması, karartılması ya da kaçırılmasını önlemek amacıyla düzenlenen bu madde; uygulamada tam tersi yönden işlemektedir. Bu haliyle 'gizlilik kararı' faili belli tüm soruşturmalarda olayın üzerini örtme ve bir cezasızlık hali yaratılmaktadır" diyen Özlem, buna karşı yapacaklarını şöyle ifade etti:

"Gizlilik kararına karşı GOP Sulh Ceza Hakimliği'ne itirazımızı yapacağız. İtirazın reddi halinde Anayasa Mahkemesi'ne başvuruda bulunacağız. Şu ana kadar tarafı olduğumuz pek çok soruşturmada aynı sebeple Anayasa Mahkemesi'ne yapmış olduğumuz itirazlar hakkında henüz bir yanıt verilmiş değil. Aylardır bekleyen başvuru-

lar var. Ve maalesef bu süre dosyadaki delillerin karartılması, ortadan kaldırılması, sahte delil üretilmesi ve gerçeğin bütünüyle değiştirilmesi için yeterli. Ve dahası soruşturma dosyasının 'başka delil bulunmadığından' kapatılması dahi mümkün."

Kadınlar 2016'ya eylemle girdi

İstanbul: Yeni Demokrat Kadın 30 Aralık Çarşamba günü Kadıköy-Böğaziçi'de 2015'te katledilen kadınları anmak için bir eylem gerçekleştirdi. "2016 direnişimizin yılı olacak" yazılı pankart açılan eyleme YDG'li Kadınlar da "Genç Kadınlar korkunuz olmaya devam edecek" ve "Kürdistan'da direnen kadınlara bin selam" yazılı dövizlerle katılım sağladılar.

YDK adına açıklama yapan **Rahime Karvar** "2015 yılı biz kadınlar için; yılın başlarında tecavüze uğrayıp yakılan Özgecan'ın, trans kadın Eylül Cansın'ın katledilmesiyle başlayıp devletin türlü yöntemlerle katlettiği kadınların; AKP hükümetinin açıktan destek verdiği DAIŞ aracılığıyla Amed, Suruç ve Ankara'da katlettiği kadınların yılı oldu" dedi ve "Ancak tüm bunlara karşın 2015 aynı zamanda kadınların mücadelesi ile geçen yıl oldu" şeklinde açıklamasını sürdürdü. Açıklama sırasında kadınlar "Devlet yıkalsın, erkek altında kalsın", "Kadın cinayetleri politiktir", "Kürdistan'da direnen kadınlara bin selam", "Mülteci kadınlar yalnız değildir", "Trans cinayetleri politiktir" şeklinde sloganlar attılar.

2015 yılında devletin politik ve örgütlü kadınları hedef aldığı vurgulayan Karvar, Suruç Katliamı'nda 10, Ankara Katliamı'nda 29, sokağa çıkma yasakları ve faşist ablukalar sırasında 30, evde infazlarla 7 kadının direkt devlet ve işbirliğindeki DAIŞ tarafından katledildiğini söyledi. Açıklama "Bizler katledilen kadınların öfkesi ve isyanını, ama ille de direnişlerini 2016'ya taşıyacağız!" şeklinde sona ererken 6 otobüs çevik kuvvet polisi ve bir TOMA ile "önlem alınan" açıklamanın ardından kadınlar katledilen kadınları anarak "Yaşıyor" dedi ve alkışlar, zılgıtlar eşliğinde eylemi sonlandırdı.

Göğün yarısı

2016 direnişimizin yılı olacak!

Kadına yönelik katliam ve şiddet sarmalının tüm hızıyla sürdüğü bir yılı daha geride bırakıyoruz. 2016'ya girerken yüzlerce kadının bedeni; erkek şiddeti sonucu aramızda değil. Ve yüzlerce kadın ise, gün gün artan sayı ile erkek şiddetini yaşayan mağdurlar olarak hayatlarını sürdürmeye çalışıyor. 2015 yılı biz kadınlar için; yılın başlarında tecavüze uğrayıp yakılan Özgecan'ın, trans kadın Eylül Cansın'ın katledilmesiyle başlayıp devletin türlü yöntemlerle katlettiği kadınların; AKP hükümetinin açıktan destek verdiği DAIŞ aracılığıyla Amed, Suruç ve Ankara'da katlettiği kadınların yılı oldu.

Ancak tüm bunlara karşın 2015 aynı zamanda kadınların mücadelesi ile geçen yıl oldu. Erkek-devlet saldırılarına karşı kadın dayanışması sokaktan evine geri dönmedi. Katledilen kadınların mahkeme önerilerinden toplumsal muhalefetin tüm eylemlerinde kadınlar sokakta yerini aldı. Özgecan Aslan için ülke genelinde yüz binlerce kadın "Özgecan Aslan isyanımızdır" ve "Yasta değil, isyandayız" diyerek sokaklara döküldü. Suruç'ta, Ankara'da, Cizre'de, Sur'da, Sılopi'de, Dargeçit'te ilk hedefe konulanlar oldu kadınlar.. Ama buna karşı direnişin de ön saflarındaydı yine kadınlar.. Ve 2016 yine bizim, yine kadın direnişimizin yılı olacak!

Basına yansıyan ve buradan topladığımız verilere göre 2015 yılında erkekler tarafından en az 276 kadın öldürüldü. Bu kadınlardan en az 149'u partnerleri (eşi, sevgilisi, nişanlısı, imam nikahlı eşi) tarafından katledildi. En az 35 kadın, eski partnerleri tarafından katledildi. En az 64 kadın akrabaları veya tanıdıkları (baba, kardeş, damat, kayınpeder..) tarafından katledildi. Bu kadınlardan en az 8'i yani sadece % 3'ü tanımadığı bir erkek tarafından katledildi. Yani katillerimiz en yakınımızdaki erkekler! Eşleri tarafından kadınların öldürmeye çalışılmasını engellemeye çalıştıkları için 2 kadının katledildiği 2015 yılının unutulmayan erkek şiddetinin bir örneği de 6 aylık bir bebeğin cinsiyeti kız olduğu için babası tarafından katledilmesi oldu. Nefret cinayetlerinin de memleketi olan ülkede çok sayıda işlenen nefret suçu cezasız kaldığı için bu yıl en az 3 trans kadın katledildi. Artık bir mülteci ülkesi olan ülkemizde savaştan kaçarak hayatta kalabilmenin mücadelesini veren mülteci kadınlar da erk-devlet şiddetinin hedefindeydi. Resmi rakamlara göre 3 Suriyeli kadın yakınları tarafından katledilirken mülteci kadınlar devlet yetkililerinin ve sokaktaki erkeklerin sayısız fiziksel, cinsel, ekonomik ve psikolojik şiddetine maruz kalmakta ve birçoğu sokakta yaşamak zorunda kalan Suriyeli kadınlar toplumun en aşağı kesimi olarak görülmektedir.

Bu yıl erkek-devlet şiddetinin hedefinde politik ve örgütlü kadınlar vardı. 20 Temmuz'da Suruç'ta Kobanê'ye yardım götürmek için eylem yapan SGDF'ye dönük DAIŞ-AKP işbirliğindeki bombalı saldırı 10 kadın, Ankara'da emek, demokrasi ve barış mitingine dönük bombalı saldırıda ise 29 kadın katledildi. 7 Haziran seçimlerinin ardından ve özellikle Suruç Katliamı ile AKP tarafından startı verilen savaş konseptinin en önemli ayağı T. Kürdistanı'ndaki belli başlı il ve ilçelere dönük sokağa çıkma yasakları ve faşist abluka oldu. DAIŞ'leşen devlet, bizzat kadın ve LGBTİ düşmanı DAIŞ militanlarını kullanarak Kürdistan'da katliama girişti. Yüzlerce kişinin katledildiği bu son 6 aylık süreçte 30 kadın keskin nişancılar tarafından katledildi.

Politik ve örgütlü kadınlara dönük nefretin öne çıktığı bu savaş sürecinde Amed'de 2 ve İstanbul'da 5 kadın kaldıkları evlerde polis tarafından infaz edildi. Günay Özarslan, Taybet Canşin, Güler Eroğlu, Dilek Doğan, Dilan Kortak ve son olarak da geçtiğimiz hafta katledilen Yeliz Erbay ve Şirin Öter! Politik ve örgütlü kadınlara dönük bu nefretin ve bu tahammülsüzlüğün altında tek bir neden var: **KORKUYORLAR!** Kadınlardan, kadınların bilinçlenmesinden, kadınların politika yapmasından, kadınların karşılarına dikilmesinden ve en çok da kadınların hesap sormasından **KORKUYORLAR!** Çünkü bilinçlenen, politikleşen, erkek-devletin karşısına dikilecek cesareti kuşanan ve ille de hesap soran kadının karşısına başka türlü çıkmayacaklarını biliyorlar ve onları başka türlü yok edemeyeceklerini düşünüyorlar. Ancak yargısız infazlarla, katliamlarla, ne onların bilincini ne cesaretini ne de hesap sorma bilincini yok edemediler! 2016 yılında da edemeyecekler! Bizler katledilen kadınların öfkesi ve isyanını, ama ille de direnişlerini 2016'ya taşıyacağız! Katledilen kadınlara sözümüz olsun: 2016 bizim direniş yılımız olacak!

NATO'nun Rusya'yı çevreleme stratejisi olarak:

16 Aralık 2015 tarihinde İsrail Başbakanı Netanyahu, doğalgaz endüstrilerini tekelciliğe karşı olan programlardan muaf tutacak bir dizi yasayı imzaladı. Bunu takiben ise 2016 yılı Ocak ayı itibarı ile Yunanistan ve Kıbrıs ile yapılacak görüşmelerin çizelgesini de hazırladı. Oluşabilecek muhalefeti ise "İsrail'in enerji bağımsızlığı ve ulusal güvenliği için zorunlu" açıklamasını yaparak bertaraf etmeye çalıştı. Yüksek Adalet Mahkemesi Meretz Partisi'nin antitröst davasını Şubat ayında değerlendirmeye alacak. İsrail açısından Doğu Akdeniz'de daha fazla alan açma hevesi ile oluşturulan bu yasa, belli bir muhalefetle karşılaşsa da mahkemeden geçecek gibi görülmektedir. Çünkü yasa aynı zamanda emperyalistlerin bölgedeki politik ve pratik savunuculuğunu yapacak bir dizi programı da içeriyor. Bu açıdan bu yasa, İsrail ve emperyalistler için elzemdir. Eurasia Group Küresel Enerji ve Doğalgaz Direktörü Michael Barron mahkemenin anlaşmayı iptal etmeyeceğini yine de karar verme sürecinin zaman alacağını söylerken Levant ve Tamar doğalgaz bölgelerindeki önde gelen şirketlerden biri olan Noble Energy ise anlaşmayı övmekle beraber mahkemenin sonuçlanmasını bekliyor.

Doğu Akdeniz'deki doğalgaz rezervleri üzerinde hakimiyetin kimin olacağı tartışmaları uzun süredir devam ediyor. Bu tartışmalara paralel olarak İsrail'in iç politikada bu yasayı hayata geçirmesi de geçmiş tartışmalar neticesinde olmak zorunda. Bölgesel dengeleri etkileyecek tartışma ve gerilimleri yaşayan İsrail, bölgede oyun kurucu pozisyonuna erişebilmek için tartışmaları geride bırakarak süreçte tasarrufta bulunmaya çalışıyor.

Doğu Akdeniz!

Doğu Akdeniz havzasındaki doğalgaz rezervlerini "tanrının hediyesi" olarak nitelendiren Netanyahu, bu hamlenin İsrail'in enerji bağımsızlığının temeli olacağına dair teminat veriyor. Ne ilginçtir ki 15 sene önce BG (British Gas) Gazze Şeridi'nin 20 deniz mili açığındaki doğalgaz rezervlerinin varlığını açıkladığında Yaser Arafat da, bu rezervlerin bağımsız Filistin devleti, halkı ve ekonomisi için bir lütf olduğunu söylemişti. Fakat bahsi geçen rezervler İsrail'in Gazze denizindeki kuşatmasını ağırlaştırmasına sebep oldu. Filistinli insan hakları örgütü Al-Haq yayınladığı raporla İsrail'in doğalgaz platformlarını ve nakil boru hatlarını korumak için Filistin deniz sahasına girişi engellediğini açıkladı. Al-Haq raporuna göre işgalci İsrail'in yasa dışı bir şekilde Filistin doğalgazına ve doğal kaynaklarına el koyması ve işletmesi, Filistin'in kendi kaderini tayin hakkını gasp etmesi anlamına geliyor.

Gazze doğalgaz rezervlerinin keşfedildiği 2000 yılında, İsrail de Gazze deniz sahasına komşu başka bir rezerv alanını – Mari-B- keşfetmişti. O zamandan beridir İsrail, bir yandan Gazze sularındaki askeri varlığını artırıyor, bir yandan da Filistin'in kendi rezervlerini geliştirmesine mani oluyor. İsrail'in 2000 yılında başlayan Gazze deniz sahasındaki ablukası, 2008 Ağustos ayında Filistinli balıkçılara kısıtlamalar getirdi. Aynı yılın Aralık ayında 1.400 Filistinlinin hayatına mal olan Dökme Kurşun Operasyonu isimli harekatı başlatıldı ve 2009 Ocak

ayında işgale uluslararası resmiyet getirilerek katliam meşru ilan edildi. Doğalgaz platformlarına yedi milden fazla yaklaşan Filistin balıkçı teknelerinin vurulacağı duyuruldu. Bugün ise İsrail, Doğu Akdeniz enerji yarışının kalbindeki Levant gaz sahasına el koymaya hazırlanırken bir yandan da kendi donanmasını silahlandırmaya devam ediyor.

Ancak Doğu Akdeniz'deki bu enerji yarışı Filistin'in dışında birçok bölge devletini ilgilendirdiği için ciddi krizleri taşımaktadır. Bu açıdan İsrail bu sürece girmeden önce ilk olarak iç politikadaki dizaynını gerçekleştirmek zorunda. 2015 yılının başından beri İsrail'in devam eden organizasyonları Kıbrıs krizi ile belli bir evreye taşındı.

Rezervler üzerinde hakimiyet kurmak isteyen bir ülke de Türkiye. Mısır'da Mursi iktidarının yıkılması, Suriye'de istenilen amaca ulaşamaması ile birlikte bölgesel güçlerini bir bir kaybeden Türkiye, İsrail ile bir dizi gerilim yaşamıştı. Bu gerilim TC'nin "Mavi Marmara, one minute" gibi restleşmelerle belli bir boyuta taşındı ancak emperyalistler tarafından da daha fazla büyümesine izin verilmedi. Türkiye ise bu girişimlerini iç politikada AKP'nin örgütlenmesine dönüştürdü ve bunda büyük oranda başarılı da oldu.

Doğu Akdeniz üzerindeki doğalgaz rezervlerini işaret ederek "Donanmalarımız ne için duruyor" diyen TC'nin ardından İsrail, Almanya ile dört silahlı devriye gemisinin alınmasını kapsayan 470 milyon dolar değerinde bir

anlaşma imzaladı. Yine Yunanistan hükümeti ile Akdeniz doğalgaz bölgesindeki saha güvenliğini sağlamak amacıyla bir savunma işbirliği anlaşması imzaladı. Ayrıca doğalgaz platformlarını güven altına almak için savaş gemilerine Demir Kubbe (Iron Dome) füze savar sistemleri kurdu. Özetle İsrail deniz altındaki nakil boru hatlarının geçtiği Doğu Akdeniz ve kuşattığı Gazze deniz sahasında askeri varlığını artırdı.

NATO'nun Ortadoğu'da Rusya'nın pazar alanlarını daraltma çabası devam ederken bu politikalara dahil olan başta Türkiye ve İsrail Rusya'ya olan bağımlılıklarından kurtulmanın planlarını yapıyorlar.

Levant bölgesindeki doğalgazın taşınmasına talip olan Türk şirketleri arasında Turcas Petrol A.Ş. ile Zorlu Petrogas da yer alıyor. Turcas Petrol CEO'su Batu Aksoy, 22 Aralık'ta yaptığı basın açıklamasında Levant bölgesindeki doğalgazın yarısının Türkiye üzerinden taşınması ile Türkiye'nin Avrupa için bir enerji aktarım merkezine dönüşeceğini söyledi. Aksoy ayrıca, İsrail ile Türkiye'yi bağlayan bir doğalgaz boru hattının gazı LNG (deniz tankı) olarak taşımaktan çok daha ucuza geleceğini ifade söyledi. Ancak bu boru hattının Güney Kıbrıs Rum Cumhuriyeti'nden geçecek olması Türkiye ve Kıbrıs ilişkilerini etkileyecektir. TC, İsrail ile kurmak istediği ortaklığın ilk adımını Kıbrıs ile atmaya çalışmaktadır.

Öyle ki bu adımı uzun bir süredir çeşitli yoklamalarla sağlamaya çalışıyor. Erdoğan'ın Kuzey Kıbrıs Su Temin Projesi'ni "Güney Kıbrıs isterse oraya da uzatırız" şeklindeki "iyimser" açıklamasıyla buzları eritmeye çalışmaktadır. ABD ise İsrail'e bu yönde baskı yaparak süreci hızlandırmaya çalışıyor. Bu kapsamda Güney Kıbrıs Rum Cumhuriyeti, Yunanistan ve İsrail enerji sahasında iş birliğini ele almak üzere 28 Ocak'ta üçlü zirve yapacak. Tüm bu gelişmeler Doğu Akdeniz'de suların ısınacağını gösteriyor. Ortadoğu'da süregelen savaşları NATO'nun asimetrik olarak Rusya'yı çevreleme ve sıkıştırma politikası olarak okuyabiliriz. Bu noktada Doğu Akdeniz nakil hattının organizasyonunu ise asimetrik işgalin bir ayağı olarak Rusya'nın ekonomik alanda daraltılması olarak da okuyabiliriz. Bu sürecin en önemli aktörleri ise TC ve İsrail olarak karşımıza çıkıyor. TC ve İsrail'in bu ebedi kardeşlik bildirgesi bölgede yeni bir krizin ilanı anlamına geliyor.

Siwar hatîn, peya çûn!

Şirnex Halk Meclisi Başkanı, 24 Temmuz'da başlayan ve 15 Aralık'tan itibaren yeni bir boyuta sıçrayan savaş konseptini şu sözlerle değerlendiriyor: "Kürt halkı nasıl ki Zap'ta onlara 'Siwar hatin, peya çûn (Atlı geldiler, yaya gittiler)' dediyse, aynı şey burada da tekrarlanacak. Ama emin olsunlar ki yaya dahi gidemeyecekler." (25 Aralık 2015, Ö. Gündem)

Cizîr'den Silopiya'ya, Kerboran'dan Sûr'a ve daha birçok ilçeye 15 Aralık ile birlikte çok büyük bir operasyon başlatıldı. İlk açıklamalara göre 6 general ve 10 bin askerin katıldığı bu operasyonu denetlemek için Genelkurmay Başkanı da kuvvet komutanlarıyla birlikte bölgeye gitti. Operasyonun başlamasından birkaç gün önce öğretmenler bölgeden çıkarıldı. Aynı günlerde, doktorların nöbet sistemlerinin değiştirildiği ve artık hiç çıkmadan bir hafta boyunca hastanede kalacakları açıklandı. Ayrıca tıpkı seferberlik ilanlarında olduğu gibi, Batı illerinden doktorların hizmet için "Doğu"ya gelmesi istendi. Sağlık Bakanı Müezzinoğlu, hamaset yapmaya çalışırken savaşın gelmiş olduğu boyutu açıklamış oldu: "Çanakkale'de doktorlar cepheden çekildi mi, buradan çekilsin?" Bilindiği gibi Çanakkale Savaşı, Osmanlı açısından varlık-yokluk meselesiydi. Her ne kadar Çanakkale'de muzaffer oldularsa da, sonrasında Osmanlı yıkılmaktan kurtulamamıştı.

15 Aralık'ta başlatılan operasyon planının, 2014 Eylül ayında "Çöktürme" adıyla Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı tarafından hazırlanıp önce Genelkurmay'a ardından Erdoğan'a sunulduğu ortaya çıktı! Plana göre, özel tim ve özel yetiştirilmiş askerlerden oluşturulan savaş timleri, Kürt kentleri, ilçeleri ve mahallelerini bombalayacak, halkı göçe zorlayacak. Planda 15 bin insanın ölebileceği, 8 bin insanın yaralanabileceği, 5-7 bin kişinin tutuklanacağı, 300 bin insanın göç ettirileceği öngörülüyor. Ablukaya alınan yerleşelerde, yaşam alanları tahrip edilerek, geri dönüş koşulları ortadan kaldırılacak. Bu saldırıların kendi denetimleri ve yönlendirmeleri dışında yansımaması için çeşitli Kürt televizyonları ve gazeteleri susturulacak. (25 Aralık 2015, Ö. Gündem)

Basına yönelik uygulamalara dair daha ayrıntılı bir belgenin, 7 Haziran sonrası kurulan geçici savaş hükümetinin, geçici İçişleri Bakanı Selami Altınok tarafından "gizli" ibaresiyle hazırlandığı da ortaya çıktı. Eylül 2015 tarihli belgede 10 madde bulunuyor. Medyayı yönlendirmek için Anadolu Ajansı'na temel bir görev veriliyor.

Bu planların ortaya çıkmasıyla birlikte meselenin ne 1 Kasım seçimini kazanmak için savaşın yükseltilmesi ne Başkanlık hırsı için masanın devrilmesi olmadığı, hele hele "Saray'ın savaşı" tanımlamasının gerçeğin üzerini örten bir ifade olduğu artık açıklıkla ortaya çıkmış durumdadır. Bu savaş, **Türk devletinin Kürt ulusuna yönelik topyekun savaşıdır!**

Hazırlanan "Çöktürme" planından, "gizli" ibareli basın talimatnamesine kadar her şey zihnimizi sadece '90'lara değil,

1920'lere kadar götürüyor. 1925 Şark İslahat Planı uygulamaları ve 1937'de Dersim soykırımında İçişleri Bakanı Şükrü Kaya'nın 5 maddelik genelgesi arasındaki benzerlik, ulus devletçi yapılanmanın "tek"çi ideolojik yapısının sürekliliğini göstermektedir.

Son 40 yılda PKK'nin yürüttüğü savaş ve halkın örgütlenme düzeyi; devletin planlarının eski sonuçlarını almasını önlemektedir. Devletin, T. Kürdistanı'nda bu ölçüde güçlü bir direniş beklemediğini söyleyebiliriz. Fakat Kürt hareketinin savaşı kavrayan bir yapı olarak, "çözüm" görüşmeleri esnasında da hazırlıklarını savaşa göre yapması, şu anda Kürt halkının gönül rahatlığıyla "Siwar hatin, peya çûn" demesine yol açmaktadır.

Özyönetim, devletin hakimiyetine itirazdır!

"Çökertme" planının ortaya çıkmasıyla birlikte, Hacı Lokman Birlik ve Ekin Wan'ın cenazelerine yapılanlar; Esedullah adında DAİŞ'i çağırıştıran bir timin varlığının ortaya çıkması; bombalanmış ev görüntüleri; sokak ortalarında katledilenlerin cenazelerinin günlerce alınmaması ve daha birçok haberin basına yansımalarının bilinçli olduğu ortaya çıkıyor. Amaçlanan, Kürt halkını ve yanında durmak isteyenleri tedhiş yoluyla (korku salma, yıldırma, terör) tedip etmektir. (Uslandırmak, yola getirmek.)

Kentlerin bombalanmasının nihai hedefi, yaşanamaz hale getirerek demografide köklü bir değişim yapmaktır. Tıpkı leş kargalarında görüldüğü gibi Çevre ve Şehircilik Bakanı'nın ve farklı isimlerin TOKİ'yi göreve çağıracaklarını şimdiden ilan etmeleri de işin farklı bir boyutudur. Devlet, devletliğinin bütün imkanlarını, gücünü ve şiddetini kullanarak T. Kürdistanı'nda sefere çıkmış durumdadır. R. T. Erdoğan'ın "Bin defa başkaldırsalar, o başı bin defa ezeriz" sözlerindeki "üstün ırk" inancının verdiği milliyetçi, faşist bir yönelimle yürütülen bir sefer söz konusudur.

Fakat her şey karşılığıyla vardır! Devletin bu kadar büyük bir operasyona mecbur kalması elbette ki karşısındaki direnişin gücüyle ilgilidir. Özyönetim ilanları, devletin o bölgedeki hakimiyetine karşı çıkış, iktidarı reddetme anlamına gelmektedir. Türkiye'nin mevcut faşist yapılanması düşünüldüğünde "özyönetim"le ortaya çıkan gerçeklik **devirici bir nitelik** taşımaktadır. "Özyönetim için silaha ne gerek var?" deyip de Avrupa ülkelerini örnek gösterenler, tarihle ilgisi olmayanlardır.

Avrupa'da çeşitli federal yapılanmaların kabulünün büyük savaşlarla yaşandığını görmezden gelenlerdir. Kapitalist emperyalist sistemde ve daha genelleştirerek diyebiliriz ki, ezen-ezilen çelişkisinin olduğu her yerde ezilenlerin hiçbir talebi savaşı, direnişsiz kabul görmemiş, yaşama geçmemiştir. İçinden geçilen süreçte T. Kürdistanı'nda özyönetim direnişi; ezilen bir kesimin muktedir olana karşı hak alma mücadelesidir. Dolayısıyla da, hiç tartış-

masız içinde olunması gereken, ayrıca bulunulan her alanda "ama"sız, "şartsız" savunulması gereken bir taleptir. Bunun da ötesinde devrimcilerin T. Kürdistanı dışında mücadeleyi yükseltme, her çeşit eylemlilikle bu direnişe destek verme sorumluluğu vardır.

Yıkım ve inşânın iç içe girmesinin zorunluluğu!

"Gendek kazmak, devletten talep etmek yerine devletin dönen çarkına çomak sokmaktır... Gençlik hareketi, ülkede devletin denetimini kardı." (Özgür Halk, Aralık 2015, s:37) Hendekler, barikatlar, şehirlerde Kürt güçlerinin halkla birlikte alan tutmasının aracı olmuştur. "Alan tutma", savunması yapılan bölgelerin devlet güçlerinden temizlenmesi ve kendi yaşamlarını kurmalarının önünü açmaktadır. Türkiye Devrim Hareketi'nin 1970'li yıllardan bildiği "kurtarılmış bölgeler" in artık çok daha örgütlü ve savunmasını halkla birlikte yapan halidir.

Savaşın bu aşamasında "yıkım" kadar "kurucu" bir misyon üstlenebilmek mücadelenin seyri açısından büyük önem taşımaktadır. Devletin saldırılarının, evden çıkma yasakları, abluka, göç ettirme tarzında oluşu aslında "Ben ne dersem o olur! İktidar benim!" anlamına gelmektedir. Bu yıkımdan kurtulmanın yolunun kendisine biat etmekle olacağı vurgulanmaktadır. Kürt hareketi de, devlet güçlerinin girmesine izin vermediği alanlarda, devletin iktidarını kırmakta, yıkmaktayken; yeni olanı, kendi sistemini yani kuruculuğunu da gerçekleştirilmektedir. Kürt hareketi, bu kuruculuğu komün ve meclisler aracılığıyla yapmaya çalışmaktadır. Bu halkın örgütlenmesi şeklinde ortaya çıkan bir inşa çalışmasıdır bunun eksik kalması süreç içerisinde savaşın, salt iki askeri güç şeklinde yürütülmesine neden olur. Bu konuda Çin'den, Vietnam'a devrimci hareketlerin çok fazla deneyimi vardır. İçinden geçilen süreçte bu tarihsel deneyimlerden faydalanmak ön açıcı olacaktır.

"Kırmızı çizgiler" anlamsızlaşıyor!

T. Kürdistanı'nda yaşanan savaşın, buradaki gidişatın dışında Kürtlerin lehine gelişmesine yardımcı olacak gelişmelerin haberleri Rojava'dan, Şengal'den gelmeye devam etmektedir. YPG/YPJ'nin ana gücünü oluşturduğu ve yönelimi belirlediği HSD'nin (Demokratik Suriye Güçleri) 23

Ortadoğu'daki bu gelişmelerle birlikte ele alındığında, 100 yıldır devam eden statükonun artık geri dönülemez biçimde yıkıldığı açıkça ortaya çıkmıştır. Ezilenlerin de kendi seçeneklerini oluşturmaları, bu kapsamda ortak hareket edebilmeleri önem taşımaktadır.

Aralık gecesi Kobanê'nin güneyinde başlattığı hamleyle "Fırat'ın batısına" geçilmiştir. DAİŞ'in, Mınbîç ve Cerablûs'a geçiş olarak kullandığı Tısrın, hamlenin ikinci gününde ele geçirildi. TKP/ML TIKKO güçlerinin de yer aldığı bu hamlenin devamının geleceği açıktır. Bu hamleyle, Türkiye'nin "kırmızı çizgimiz" dediği Cerablûs-Azez arası hat, güneyden kuşatılmış olmaktadır. Bu durum Kobanê ve Afrin kantonlarının birbirine bağlanması anlamına gelecektir.

Rusya uçağının düşürülmesinden sonra Türkiye, Suriye'deki gelişmelerde etkisiz hale gelmiştir. Başka'ya asker göndererek, Musul'un DAİŞ'ten alınmasında "başrol oyuncusu" olma ve Sünni bir alan yaratma hedefi de gerçekleşmemiştir. Bu süreçte KDP ile olan ilişkiler öne çıkmıştır. KDP yıllardır, PKK'nin kazanımlarını yok etmek için kullanılan bir parti haline gelmiştir. Bununla birlikte, Türkiye KDP aracılığıyla Irak'ta Suriye'de (Rojava'da) hakim olmaya çalışmaktadır. Bunun için de hep var olduğu bilinen PKK-KDP çelişkilerini de devreye sokmaktadır. Fakat, PKK'nin mevcut örgütlülüğü ve askeri kapasitesi Türk devletinin bu oyunlarını etkisizleştirmektedir.

Ortadoğu'daki bu gelişmelerle birlikte ele alındığında, 100 yıldır devam eden statükonun artık geri dönülemez biçimde yıkıldığı açıkça ortaya çıkmıştır. Emperyalistler ve yerli işbirlikçileri, yeni oluşacak düzeni kendi istedikleri şekilde yapmaya çalışıyorlar. Ezilenlerin de kendi seçeneklerini oluşturmaları, bu kapsamda ortak hareket edebilmeleri önem taşımaktadır. Türkiye Devrimci Hareketi'nin daha aktif hale gelmesi, bunun çalışmalarını yürütmesi gereklidir! Pasiflik, kendiliğindencilik sürecin kaldırmayacak, devrimci hareketi geriye çekecek yaklaşımlardır. Ortadoğu'da ve Türkiye'de halkların kalıcı kazanımları için, mücadeleyi yükseltmeye...

Filistin'de 24 tutsak açlık grevine başladı

H. Merkezi: 24 Aralık'ta Etzion Hapishanesi'ndeki 25 Filistinli siyasi tutsak, İsrail hapishane sistemindeki insan hakları ihlallerini ve kötü koşulları protesto etmek amacıyla süresiz açlık grevine başladı.

İsrail hapishanelerinde yaklaşık 7 bin Filistinli esir tutuluyor. Tutsaklar hapishanelerdeki hak ihlallerini ve idari gözaltı uygulamasını protesto için kitlesel ve kişisel açlık grevleri başlatıyorlar. İki hafta önce de Huwwara Hapishanesi'ndeki 21 Filistinli siyasi tutsak açlık grevine başlamış ve transferlerinin sağlanması sonucu grevi sonlandırmışlardı.

İşgalci İsrail kitlesel tutuklamalara hız verirken işgal ordusu giderek artan sayıdaki Filistinli tutsağı kalabalık, sağlıklı, en basit insani ihtiyaçların dahi karşılanmadığı bu tür gözaltı merkezlerinde herhangi bir suçlama veya yargılama olmaksızın idari gözaltı kapsamında aylarca ve hatta yıllarca esir tutuyor.

Zimbabve'de tacize ve işten atmalara protesto

H. Merkezi: Zimbabve'de banka çalışanları, Standard Chartered Bankası'nın yerel bir biriminde çalışan işçi komitesi başkanının işten çıkarılması ve bir kadın çalışanın cinsel tacize uğraması üzerine eylem düzenlediler.

Zimbabve Banka ve Banka ile ilişkili İşçiler Sendikası (ZIBAWU) adına basın açıklamasını okuyan temsilci, "Sayın Ralph (Watungwa, CEO'su) ve diğer Standard Chartered Bankası yöneticileri, Samuel Mkozho, işçi komitesinin başkanı ve sendika üyesi olduğu suçlamalarıyla asılsız olarak işten atıldı ve bir sendikacı, bir işçi temsilcisi rolüyle utanmazca bir saldırıya maruz kaldı" dedi.

Qamişlo'da bombalı saldırı: 18 kişi öldü

H. Merkezi: Rojava'nın Qamişlo şehrindeki Wusta, Seyahî ve Xerbî mahallelerinde yılbaşı öncesi bombalı saldırılar gerçekleştirildi. Yılbaşı kutlamalarının yapılacağı lokantalarda yaşanan saldırı sonrası 18 kişi yaşamını yitirdi.

Ayrıca Wusta mahallesindeki patlamanın ardından olay yerinde toplanan halka yönelik bombalı motorla gerçekleştirilmek istenen bir diğer intihar saldırısı ise, asiye güçlerince son anda önledi.

Hindistan'da Maoistlerin mitingine 1 milyon kişi katıldı

H. Merkezi: Hindistan Komünist Partisi'nin (CPI-Maoist) **Bütün Örgütler Genel Kurulu Günü**'nde Kolkata kentinde yaptığı miting yaklaşık 1.2 milyon kişi katıldı. Komünistlerin Hindistan'daki en büyük mitingini olarak tarihe geçen etkinlik,

anti-komünist propagandanın yoğun olduğu ve son 4 yıl içerisinde 170 komünistin katıldığı Kolkata eyaletinin başkenti Batı Bengal'de gerçekleşti.

Neoliberal devlet politikalarına karşı direniş çağrısının yapıldığı yü-

rüyüşe, CPI-Maoist Genel Sekreteri **Sitaram Yeşuri** de katıldı. 5 günlük genel kurul toplantısının ardından yürüyüşle tamamlanan etkinliğe 1.2 milyon civarında kişi katıldı. CPI Maoist, 2016 yılında bölgedeki Kerala ve Batı Bengal şehirlerinde yapılacak devlet seçimlerine ilişkin yol haritasını ortaya çıkardığını duyurdu.

Bulgaristan ve DAİŞ'e silah sevkiyatının bir yanı

Ortadoğu'da savaş ve çatışmaların ayrıntıları gün geçtikçe daha net açığa çıkıyor. Özellikle Suriye savaşında açığa çıkan birçok nokta emperyalistlerin bölgesel amaçlarını açığa çıkardı. Başta bölge devletlerinin, Suriye'de işlettikleri ve hayata geçirdikleri planlar ortaya çıktı. Demokrasi sevdalısı olanların gün geçtikçe ılımlı muhaliflere döndüğü; bir zaman sonra öfkeli insanlardan nasıl katil çetelere döndüğünü gördük. Kuşkusuz tüm bu evreler kendi içinde belli tarihsel dilimlerle tanımlanılarak ayrıntılandırılabilir.

Ancak geline aşamada emperyalistlerin, demokrasi sevdalılarının bölgede icra ettikleri katliamları hepimiz çok net gördük. Savaşın emperyalistlere sunduğu en büyük avantaj, büyük oranda silah ticareti olmuştur. Silah ticaretinin özellikle 5 yılı geride bırakan Suriye'den nasıl kâr elde ettiğini tahmin bile edemiyoruz. Türkiye, Ürdün, Katar, Suudi Arabistan, İsrail, ABD, Almanya, Çin, Rusya ve daha birçok ülke, silah ticaretinden kayıt dışı kâr elde etti. Suriye'ye karşı yürütülen savaşın başlangıcından beri ABD, Bulgaristan'dan 500 milyon Dolar değerinde Sovyet tipi silahlar satın aldı. Bunlar arasında 18.800 taşınabilir tanksavar bombaatar ve 700 adet tanksavar Konkurs füze sistemi de bulunmaktadır. Bu silahlar Pentagon Özel Harekat Komutanlığı aracılığıyla DAİŞ vb. çetelere verildi.

1993 yılından bu yana ABD Delaware (Purple Shovel) isimli bir paravan şirket üzerinden silah ticareti gerçekleştirdi. Sovyetler Birliği'nin yıkılmasının ardından alınan bu silahların Suriye'de DAİŞ'in eline geçtiği açıklandı. (The Washington Post 07.2014) Öyle ki silahlar dönemin Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'un Hırvatistan'dan Suriyeli "muhaliflere" Ürdün üzerinden tanksavar silah tedarik etmesi talebinde bulunmasından bir hafta sonra gerçekleştirildi.

Balkan Araştırmaları Ağı (BIRN) raporunda Bulgaristan'ın Suriye'deki tekkirici çetelere ABD talebiyle silah tedarik ettiği belirtiliyor. DAİŞ karşıtı koalisyonda, BGM-71 TOW gibi ABD menşeli tanksavar silahlar Bulgaristan tarafından DAİŞ'e verildi. Öyle ki Suudi Arabian Cargo isimli havacılık şirketine ait Cidde havalimanından

boş kalkarken Sofya Uluslararası Havalimanı'nda yükleme yapıldıktan sonra, Ürdün sınırına 100 km mesafedeki Suudi havalimanı Tabuk'a geri

uçtular. Normal durumlarda kargo uçakları iniş için sivil havacılıktan izin alırken Suudi Arabistan'dan gelen kargo uçağı iznini Savunma Bakanlığı'ndan aldı. Savunma Bakanlığı'ndan izinli kargo uçaklarının tehlikeli madde taşıdığı bilinmektedir. Sofya Havalimanı'ndan gerçekleştirilen her uçuşta ise ortalama 80 ton yük bulunduğu BIRN raporunda açıklandı.

Bulgaristan savunma sanayi ihracatında artış yaşandı

2015 yılının ilk yarısında Bulgaristan'ın savunma sanayi ihracatına ilişkin yıllık raporda, yılın ilk bölümünde, Suudi Arabistan'a 85 milyon euro değerinde silah sevkiyatının yapıldığı belirtiliyor. Ağustos ayından Aralık ayına kadar da Suudi Arabistan'a 29 milyon euro değerinde silahın sevkiyatına devam edilmiş. Bulgaristan Hükümeti, 2014-2015 yılları arasında, Suudi Arabistan'a sattıklarının dışında nihai kullanıcının Birleşik Arap Emirlikleri olduğu silah satış ruhsatları verdiğini kabul etti. Bulgaristan'ın 2014-2015 yılları arasında Birleşik Arap Emirliklerine sattığı silahların toplam tutarı ise 30 milyon euro.

Birleşmiş Milletler'in yayımladığı bir raporda, Bulgaristan'dan Suudi Arabistan'a Suudi Arabian Cargo şirketine ait bir Boeing 747 Jumbo Jetiyle taşınan malların ayrıntılı listesi yer alıyor. Listeye göre uçakta Toyota kamyonetlerine montaj sistemine sahip 827 ağır makineli tüfek ve 120 adet SPG-9 tanksavar sistemi bulun-

Nürnberg ve Stuttgart'ta yeni yıl eylemleri başladı

Stuttgart: Her sene yılbaşı günü **Stammheim Hapishanesi** önünde ilerici ve devrimci güçlerin düzenlediği eylem 2016'ya girerken de gerçekleştirildi. Eylem öncesi hapishane çevresi sıkı polis kontrolü altında tutulurken kimlik kontrolleri yapılarak provokasyon yaratmak isteyen polis, eylem alanında yapılan açıklama sonrasında hapishane çevresinde gerçekleştirilen korsan yürüyüşe de yer yer engelleme girişiminde bulundu. Tüm engellemelere rağmen oldukça canlı geçen yürüyüşte **ATİK** ve **Partizan** kitleleri de ATİK'e yönelik tutuklamalara karşı pankart açtı.

Nürnberg: 31 Aralık günü Dialog der Kulturen'de yeni yıl kutlama etkinliği gerçekleştirildi. Dernek Yönetim Kurulu adına açılış konuşması yapıldı. Yeni Kadın adına mesaj okundu. Ardından 2015 yılında neler yaptığımızı ilişkin gösterim gerçekleştirildi. Saat 12'ye gelmeden ATİK'li tutsak **Erhan Aktürk**'ün yeni yılını kutlamak için Alman anti-faşist örgütlerle birlikte hapishane önünde sloganlar eşliğinde havai fişekler atıldı, "**Ciao bella**" türküsü söylendi.

yor. Suudi Arabistan ve Birleşik Arap Emirlikleri'nin ordularının Avrupa'dan ithal edilen silahlarla donatıldığı bilinmektedir. Bu yüzden Sovyet tipi Bulgar silahları kendi orduları için almış olmaları olasılığını ortadan kaldırmış bulunmaktadır.

“İlerisini düşünmeyenleri yenmek kolaydır” (Sun Tzu)

Ezilenlerin egemenlere karşı mücadelesi çok farklı şekillerde sürüyor. Bu mücadele bazen kendiliğinden bir tarzda gelişmekte iken bazen farklı ideolojilerin önderliğinde örgütlenerek verilmektedir. Bu mücadelelerin nasıl sonuçlanacağını önceden kestirebilmek mümkün değil. Zafer; ideolojik-politik-askeri-ekonomik yaşamın bütün veçhelerinde düşmanına üstünlük sağlayanların olacaktır. Bunu sağlayabilmeleri de tüm bu alanlarda güçlü, donanımlı bir önderliğe ve iyi kadrolara, atak-yaratıcı militanlara sahip olmakla ilgilidir.

MLM’lerin tarihsel ve diyalektik materyalist bilgiyle dünyayı yorumlamaları en önemli ayırt edici yanlarıdır. MLM’ler buna dayanarak sınıf mücadelesinin komünizme kadar süreceğini kabul ederler. Komünizm hedefli bu savaş, içine girilen her yeni dönemde yeni şekiller alarak, yeni ittifak ve güç dengeleri ile sürecektir. Kaypakkaya yoldaşın reformizm ve revizyonizmden kopuşarak devrimci mücadelenin ilk kıvılcımını yakmasının üzerinden 43 yıl geçti. Mücadelemizin zafere evrilmesi için daha kaç yıl gerektiğini bilmiyoruz. Zaferi yakınlaştıracak olan, egemenleri zayıflatacak, onlara darbeler vuracak her çelişkiden yararlanmayı bilmek yani objektif koşullara vakıf olarak ortaya çıkan olanakları, krizleri örgütlenme ve düşmanı zayıflata için sonuna kadar kullanmayı becerebilmek kadar kendi hatalarımızla, eksikliklerimizle, dogmalarımızla mücadele etmeyi de başarabilmekle de ilgilidir. Mücadelede hiç yavaşlamamız ve yukarıda bahsini ettiklerimizi ortadan kaldırmak için her türlü çabayı göstermemiz gerektiği kesindir. Başkan Mao’nun dediği gibi “on bin yıl çok uzun/sarı güne/sarı saate.”

Bizler Halk Savaşı veriyoruz. Yani kırlardan-şehirlere, semtlerden fabrikalara, tarlalardan zindanlara, okullardan camilere, meydanlardan sokaklara, sendikalardan kooperatiflere özcesi halkın olduğu her yerde yürütülmesi gereken askeri-politik-ekonomik-ideolojik (dinsel, mezhepsel, cinsel, ekonomik, kültürel) tüm alanlarda verilen ve bunları birleştirip sisteme karşı yöneltebilen bir stratejiden bahsediyoruz. Dolayısıyla “güne ve saate sarılmak” kendini tekrardan ibaret bir koşturmacayı değil tüm bu alanlarda derinliği yakalamayı, bununla paralel mücadeleyi günbegün büyütebilmeyi, yayabilmeyi ifade eder. Değişen zamana ve koşullara bağlı olarak Halk Savaşının kendi özgünlüğüyle kök bulması ancak böyle olacaktır.

“ŞİMDİ”NİN KOŞULLARINDA GELECEĞİ GÖREBİLMELİYİZ!

24 Temmuz’dan itibaren birçok yazımızda topyekun bir saldırı olduğu ve buna karşı da topyekun bir direniş-saldırı sergilenmesinin içinden geçtiğimiz dönemin en önemli özelliği olduğunu sıklıkla vurguladık. Buna yeterince cevap olunamadığı ortadadır. Bizim için temel mesele

bu durumdan hızlıca dersler çıkarmak, nedenlerini bulmak ve “gelecek” olana hazırlamaktır.

Birinci olarak; legal illegal, silahlı barışçıl her türlü mücadele yöntemini bir-biri ile uyumlu ve sürecin gerektirdiğine göre hızlıca, öne çıkaracak şekilde kullanmada ustalaşmak zorunludur. Devrimci bir yapı, görece sakin dönemleri, legal çalışmanın öne çıktığı zamanları, büyük çatışmalara, savaşa hazırlık dönemi olarak ele almak zorundadır. Bu değişmez bir ilkedir. Bu tarz hazırlıklar yapılmadan, bu perspektife sahip olunmadan ilke olarak “farklı mücadele yollarını denemekten, açık olmaktan, ustalaşmaktan” bahsedilirse edilsin yerine getirilemez. Her şey sözde kalır, lafızda kalır.

İkinci olarak; faaliyetlerde gizliliğin esas olması gerekir. Açık faaliyet yürütmek; tüm ilişkileri, gidip gelinen her yeri, olanakları açık etmek demek değildir. Bu tür ilişkiler ve olanaklar konusunda her zaman en üst hassasiyetle yaklaşmak gerekmektedir. Bu gizliliğin bir yanı iken yeni açılan alanlarda bazen uzun bir dönem belirli bir güce ulaşana kadar faaliyeti gizli sürdürmek zorunda kalabiliriz. Yaşamın karşımıza çıkardığı yeni olanakları, koşulları mücadeleyi güçlendirebilecek tarzda kullanabilmek savaşı kavrama yeteneğimizle ilgilidir. “Sıradan kişiler zafere götüren yolları bilir, ama onu elde etmeye yarayan şekli bilmez...” (Sun Tzu) Örgütlenme çalışmalarında her türlü adım atılmadan o bölgedeki çalışmanın bütünü ve amacı düşünülmesi ve muhakkak gizlilik sürecinden geçilmelidir. Her biraz toparlandığımızda, iş yapabilir hale geldiğinde düşmanı darbesine maruz kalmak bu zaaflarımızın üstüne yeteri kadar gitmediğimiz anlamına da gelir.

Üçüncü olarak; Hedefimiz he zaman çalışmaları yaygınlaştırmak, yeni bölgelere açılmak olmalıdır. Bu çok önemli bir ve bir türlü aşılamayan bir sorundur. Ülkenin sayılı illerinde ve dar alanlara sıkışmış bir faaliyet söz konusudur. Bilinen yerlerde, bilinen ilişkilerle yürütülen devrimcilik üretmeyen, yetinmeciliğin, ilişkilerde liberalizmin hakim olduğu bir tarzdır. Bu salt çalışma tarzıyla ilgili değildir. Tamamen ideolojik-politik bir sorundur. Belli illerde açılımlar olsa da kitleyle buluşamadığı için kökleşmemekte, saman alevi niteliğini taşımaktadır. Kitlelerle buluşabilmek, kök salabilmek ezilenleri kendi ideolojileri ile kabullenip yaşadıkları özgül çelişkileri yakalayabilmeyi gerektirir. Yeni alanlara açılmada gençlik faaliyeti her zaman önemli ve avantajlı bir noktada durmaktadır. Üniversitelere Türkiye’nin her yerinden gençler gelmektedir. Faaliyetin önemli bir kısmının açılmak istediğimiz yerlerden gelen gençlere ulaşmak, yoğunlaşmak olması gerekmektedir. Burada çok önemli bir husus bulunmaktadır. Üniversite faaliyetinde devletin toplumu yönetmesinin ana unsuru olan kutuplaşmayı aşacak bir perspektife sahip olmaktır. Bu

yaniyla ülkenin farklı yerlerinden gelen “muhafazakar” diyebileceğimiz ezilen kesimlerle iletişim kurup, ilişki geliştirme-nin, halkın içinde yaratılan kutuplaşmayı kırarak yegane yol olduğu görülmelidir.

Üniversite faaliyeti kadar önemli bir diğer faaliyet alanı da liselerdir. Yerel faaliyet buradan başlanarak güçlü bir şekilde örülebilir. Lise faaliyetçilerinin okulu bitirdikten sonra da ağırlıklı olarak yerelerde tutulmaları ve buralardaki üniversitelere yönlendirilmeleri önemli bir ihtiyacı giderebilir.

Bunların dışında farklı illerdeki emekçi semtlerine girecek çok farklı yol ve yöntemler geliştirilmelidir. Bazen tek bir tanıdık bile yeni bir mahalleye girmenin önünü açabilir.

Dördüncü olarak; İdeolojik mücadeleyi kesintisiz sürdürmeliyiz. Son on yılda Türkiye’de liberalizm ve hümanist devrimcilik tarzı güçlenmiştir. Güçlü bir rüzgar olarak esmektedir. Her türlü şiddeti birbiri ile eş tutma gibi yaklaşımlar yaygın olarak görülmektedir. Oysa ezilenlerin egemenlere karşı şiddetini her koşulda savunmak gerekmektedir. Bu çizgi devrimcilerin şiddetine karşıdır. Egemenlerin ve ezilenlerin şiddetini bir görmektedir. Bütün bu anlayışlara karşı ideolojik mücadele yürütülmelidir. İdeolojik netliğin olmaması bütünsel olarak tüm mücadelemizi zaafa uğratar.

Beşincisi; İçinden geçilen sürecin niteliği ne olursa olsun, eğitim çalışmaları düzenli yapılmalıdır. Aynı zamanda pratik politikanın ustaları da olan Lenin ve Mao, politika yapış tarzları da dikkate alınarak okunmalıdır. Bilim-politika-örgüt arasındaki ilişkiyi kavramak dogmatizme düşmemek ve karşımıza çıkan her yeni durumda geleceğin nüvelerini görebilmek için teorik eğitim zorunludur. Sadece içinde bulunulan anı kavramak bir devrimci için yeterli değildir. Bu durum sadece günü kurtaran, kendiliğindenci bir yaklaşımdır. İçinden geçilen zamanın gereklerini kavramak kadar nihai amacımızı bilerek “gelecek” için hazırlık yapmak mücadeleyi büyütmeyen anahtardır.

“Herkesin bildiği bir şey zaten olup bitmiş, su yüzüne çıkmış bir olaydır. Sağduyulu bir kişi ise daha olmamış, ortaya çıkmamış şeyleri bilir. Savaşla kazanılan zafer iyidir denilse de esas makbul olan gizli olanı görüp, belli olmayana fark ederek yenmektir.” (Sun Tzu)

Kavgada Ölümsüzleşenler

Mevlüt Çınar: Proletarya Partisi savaşçısı olan Çınar, 9 Ocak 1980’de İstanbul’da çatışmada ölümsüzleşti.

Haydar Doğan: 1958 Mazgirt doğumlu olan Doğan, Proletarya Partisi ile küçük yaşlarda tanıştı. Ancak çalışmak için gittiği İstanbul’da MLSPB saflarında örgütlendi. Bu sırada tutsak düşen Doğan, 7 yıl süren tutsaklığı süresince araştırma ve inceleme fırsatını değerlendirdi. Dışarı çıktığında Proletarya Partisi’nin 12 Eylül AFC’sindeki pratiğinden etkilenerek tekrar Parti saflarına geri döndü. Birçok askeri eylemde yer alan Doğan’ın eylemlerinden birisi, birçok devrimcinin katili olan Muhsin Bodur’un cezalandırılması oldu. Doğan, Ulaş Bardakçı’nın katili Habip Gür’un cezalandırılması sırasında 10 Ocak 1991 tarihinde çıkan çatışmada ölümsüzleşti.

Adem Asal: 1967 Ardahan’ın Hanak ilçesi Yalçılı köyü doğumlu olan Asal, Proletarya Partisi ile Sivas Cumhuriyet Üniversitesi’nde öğrenciyken tanıştı. Kısa zamanda gelişen Asal, hem demokratik hem de askeri eylemlerde yer aldı. 1990 Nisan ayında yapılan operasyonla tutuklandı. Kısa bir süre sonra tahliye olan Asal, daha sonra katıldığı eylemlerden dolayı birçok kez gözaltına alındı, işkenceden geçirildi. Ancak o, Kaypakkaya’nın “ser verip sır vermeme” geleneğini yaşattı. 9 Ocak 1994’te ölümsüzleşti.

Ara Güler Erdoğan'ın fotoğrafını çeker mi? BAL GİBİ ÇEKER!

Ara Güler'in Cumhurbaşkanı Erdoğan'ın fotoğrafını çekmesi yazılı ve görsel basında ciddi tartışmalara neden oldu. Zira tartışmalar oldukça önemli bir sanat alanını ilgilendirdiği için kıymet-i harbiyesi bulunmaktadır. Ayrıca konu faşist bir iktidarı ve bunun bir şahsiyetini kapsadığı için politik ölçüde de tartışılır olmaktadır. Yoksa Ara Güler'in neden böylesi bir pratiğe girdiğini tartışmak konunun politik özünden sapmak olacaktır.

Güler'i bir köşeye bırakarak konumuza devam edecek olursak; aslında iktidarların sanattan spora ve daha birçok alana kadar kendilerini üretecek bir mekanizma inşa etmeye çalıştıkları bir gerçektir. İktidar ilişkilerinde medya ve görseleğin önemi toplumsal bellekte bir kudret inşasına eşdeğerdir. Bu açıdan toplum içine sunulan bir fotoğraf veya videonun toplumsal anlamdaki etkisi oldukça etkilidir. Örneğin Ortadoğu'da süregelen savaşların yarattığı

ğü mülteciliği en çok gündemimize sokan şey Alan bebeğin kıyıya vuran bedeninin fotoğrafıdır. Zira bir fotoğraf en saf haliyle bir gücü ifade eder, ki bunun da toplumsal bellekte edindiği yer çok önemlidir. Her birey, belli bir güç odağı haline geldiğinde bunu topluma ve tebaasına yansıtacak kimi figürleri ortaya koyar. Bu konuda tarihsel anlamda kimi örnekleri ortaya koyabiliriz.

Toplum üzerinde iktidarın tesisinin bir aracı olan fotoğrafın tarihsel olarak nasıl kullanıldığını anlatmakta fayda var. Örneğin Nazi Partisi 1926 yılında iktidara gelince ilk işi görsel alanda çalışmalar yapmak olmuştur. Bu çalışmaların nedeni ise toplumsal bir hükmün tesis edilmesidir. Tarihe vahşi katliamları ile damga vurmuş Hitler faşizmi ve onun politik bireysel figürü Adolf Hitler'in sağ kolu olarak hizmet veren fotoğrafçı Heinrich Hoffmann'dan bahsetmek yerinde olacaktır.

bu politikası ile birlikte ülke içinde tüm fotoğraflar bu ajansın denetiminden geçer. Ülkedeki her fotoğraf artık Hoffman demektir. Hoffman ise ülkedeki görsel propagandanın erkidir. Nazi Almanyası'nda her fotoğraf, Hitler'in iktidarını tesis ederken her fotoğrafçı da bu iktidarın görsel propaganda askeri haline gelmeye başlar. Bugüne değin taşınan fotoğraflara baktığımızda Hitler'in ve Nazi Almanyası'nın nasıl propaganda edildiğini görmek mümkün. Faşizm sanatı kendi bekasını üretmek için ciddi bir silah haline getirmiştir. Belki sosyal medya ve fotoğrafçılık bu kadar boy göstermemiştir ancak gerek geçmişte gerekse bugün fotoğraf ile fotoğrafçıları satın alma politikası iktidarın bir politik silahı olarak kullanılmaktadır.

Örneğin Hoffmann, kızını Nazi gençlik lideriyle evlendirerek Führer'e bağlılığını ispatlarken, torununu Hitler'in kucağında "Çocukları seven, sevimli amca Hitler" pozlarında çekerek propagandada kullanmayı da ihmal etmemiştir. Bu kısaca yazdığımız gerçekler bile görsel iletişimde fotoğrafın yeri ve önemini bir kez daha gözler önüne seriyor. Sonrası malum. O şaşaalı dönem bitti. Hoffman yargılandı ve 1947'de 10 yıl ceza aldı.

Yine bir başka örnek ise Yousuf Karsh'dır. 1908 Mardin doğumlu olan Karsh tanınmış kişilerin portre çalışmalarlarıyla ünlenmiş Kanadalı bir fotoğrafçıdır. 1941'de çektiği Sir Winston Churchill portresi oldukça bilinen eserlerinin başında gelir. Karsh'a puro ile poz veren Churchill Karsh'ın çekim sırasında puroyu çıkarması talebine red yanıtı vermesi ile Karsh Churchill'in ağızından puroyu çıkararak fotoğrafa güç ve estetik katmıştır. Burada çıkarılan bir puro değildir sadece. Ortaya çıkarılan bir iktidar kültürünün gücüdür ki; bu görüntü bugün kendini bu güç ile öne çıkarmaktadır.

Bu kapsamda diyebiliriz ki iktidarın bugün kendi imaj yaratıcılarını, seçmesi gayet normaldir. Bu kapsamda Erdoğan'a diyecek pek bir şey yok gibi. O da kendisinden öncekiler gibi kendi faşist gücünü tesis etmenin derindedir. Ve bunun bir ürünü olarak bu yönetime başvurmaktadır ve başvurmaya da devam edecektir. Fotoğraf gerçek manada salt bir dijital bir resmedilidir. Fotoğraf kendi içinde politik nüveleri barındıran bir argümandır. Bu nüvelerden hangisinin ön plana çıkarılarak propagandaya dönüştürülece-

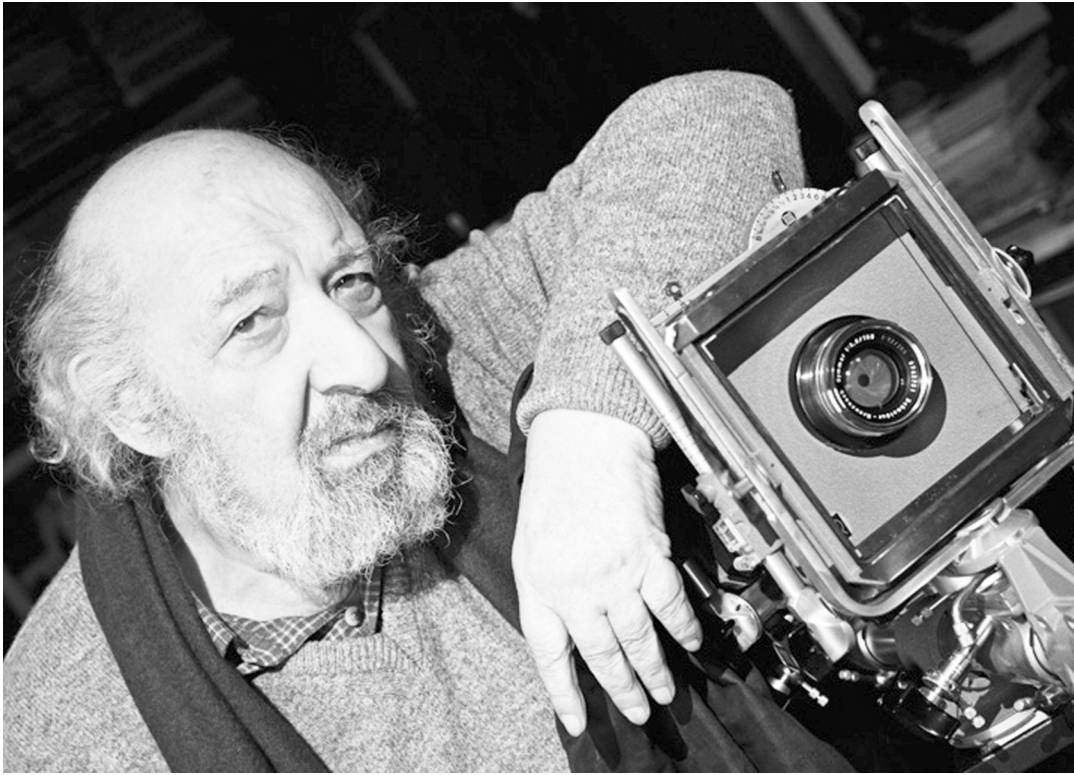
ği ise fotoğrafçının politik duruşuna bağlıdır. Fotoğraf felsefesinin amacı, insan ve toplum, toplum ile iktidar aygıtı arasındaki çelişkileri ve mücadeleyi ön plana çıkarmak ve sevk etmektir.

Bu açıdan fotoğraf makinesine ve fotoğrafçıya basit bir araçmış gibi bakamayız. Her şeyden önce bizim bakacağımız nokta sınıfsal olmalıdır. Zaten iş böyle olunca; yani iktidar ilişkilerini ve bunun sonucunun da açığa çıkan somut edinimleri incelemek ve resmetmek fotoğrafçılığın yanı sıra gazeteciliğin de özünü açığa çıkarır. Soruna sınıfsal olarak bakan sadece fotoğrafçı değil aynı zamanda gazetecidir de. Çünkü gazetecilik sadece yazınsal değil aynı zamanda görsel bir propaganda çalışmasıdır. İdeolojik bir aygıt olarak ele alınması gereken gazetecilik gibi fotoğrafçılık da ideolojik bir aygıt olarak ele alınmalı ve tanımlanmalı ki; bugün Güler'in Erdoğan'ın fotoğrafını çekmesi anlaşılabilir. Ara Güler her şeyden önce Erdoğan'ın fotoğrafını çekerek fotoğrafçılığını ve yeteneğini yok etmiş değildir. O sadece sanatını hangi sınıf için kullanacağını tercih etmiştir. Ara Güler fotoğraf arşivini Doğu Grubu'na satarak, ülkenin komprador sermayesinin hizmetine sunarak ülkemiz emekçilerinden kopalı yıllar olmuştur.

Ancak ne var ki Güler'in fotoğrafları çoğu kez emek ve yoksulluk temalı olduğu için Güler'in devrimci, demokrat olarak algılanmasına neden olmuştur. Her şeyden önce fotoğraf ve görsel bir gerçektir, mazlumların, ezilenlerin diyarından gelir. Hiç kuşkusuz bu diyardan gelen devrimci bir öz taşır ancak bu öz resmeden ve kesitleyen kişiye devrimci öz katmaz. Sanatın bir faşist tarafından icra edilmesi imkansız değildir. Önemli olan icra edilenin hangi sınıfa mal edildiği ve sevk edildiğidir. Örneğin Lenin, Tolstoy hakkında onun devrimi anlamadığını ve sırt çevirdiğini söyleyerek onu sevmediğini söyler. Ancak onun eserlerini değerli bulur.

Güler'e kıymet biçenler onun fotoğraflarını satın alarak ona gereken değeri verdiler. Güler halkın bağrından, somut edinimlerden, sınıfsal çelişkilerden kesitleştirdiği eserleri halkın mirasına değil burjuvazinin mirasına sunarak kendini ve eserlerini metalaştırdı. Güler'in 3 milyon avro değer belirlenen ve kendisinin fotoğrafçılıkla ilgili malzemeleri ve arşivi ile 7 adet bağımsız bölüme sahip binadaki taşınmazı karşılığında, Doğu grubundan aylık 50.000 lira huzur hakkı alacak. Artık gerisi siz düşünün. Böylesi bir şahsiyet sizce Erdoğan'ın fotoğrafını çeker mi? Bal gibi çeker!

(Bir okur)

Bu açıdan fotoğraf makinesine ve fotoğrafçıya basit bir araçmış gibi bakamayız. Her şeyden önce bizim bakacağımız nokta sınıfsal olmalıdır. Zaten iş böyle olunca; yani iktidar ilişkilerini ve bunun sonucunun da açığa çıkan somut edinimleri incelemek ve resmetmek fotoğrafçılığın yanı sıra gazeteciliğin de özünü açığa çıkarır.

1919 yılında Münih'te süren iç savaşta çektiği fotoğraflarla ünlenen ve buradan para kazanan Hoffman, Amerikan gazetesinden bir iş teklifi alır. Gazete Hoffman'a Hitler'in fotoğrafını çekmesi karşılığında 5000 dolar teklif eder. Hoffmann, 1919 sonlarında üye sayısı az olan Nazi partisine üye olur. Kısa sürede Hitler'in güvenini kazanır ve yakın arkadaşı olur. Hitler'in bol ve çeşitli pozlarda fotoğraflarını çeker ve Hitler'in tüm propagandalarını bu fotoğraflar süsler. 1933'te ise Hitler fotoğraflarını yayımlama hakkı sadece Hoffman'da olur. Bugünden sonra ciddi bir sermaye birikimine sahip olan Hoffman, Nazi faşizminin propagandasını ilke ve amaç edinen bir ajans ve yayınevi kurar.

Burada ise ülkenin fotoğrafçıları bir araya getirerek bunların fotoğraflarını kullanma hakkını alır. Hoffman'ın

“Unutmasınlar ki, bugün biz sabah kahvaltısı olursak,

Amed: TC devletinin, T. Kürdistanı’nda başlatmış olduğu saldırılar tüm hızıyla devam etmekte. Kürt halkının Cizîr, Sûr, Nisêbîn, Derik, Kerboran, Farqin gibi birçok yerde özyönetim ilan etmesiyle beraber başlayan savaş her gün daha fazla boyutlanmakta. Bu savaşın nasıl biteceği ya da hangi evrelere sıçrayacağı herkesçe merak edilen konulardan bir tanesi. Savaş nasıl biter ve hangi evrelere taşınır bu, çok öngörülecek bir şey değil ancak Kürt halkının bu savaşı kazanımla sonuçlandırması için şu an sergilediği direniş kaçınılmaz sonun mesajını veriyor...

Kürt halkı hayatta kalma mücadelesi vermiyor, özgür yarınlar için direniyor!

T. Kürdistanı’nda savaşın başladığı günden bugüne gazetelerde, TV programlarında ve sosyal medyada bir dizi tartışma konusu dönüyor. Bölgede yaşanan göç, katledilen insanlar, yıkılmış evler vs. saymakla bitiremeyeceğimiz kadar çok “olumsuz” örnek verilerek esas ön plana çıkarılması gereken direniş-serhildan kısmı arka plana atılıyor. Bu şekilde insanların kafasında orada verilen direnişin izleri değil katliamın izleri kalıyor. Ve TC devletinin insanlar üzerinde yaratmak istediği korku furyasını kendi ellerimizle yaratmış oluyoruz. Kürt halkı bu savaşın içerisinde yarınlarını kazanmayı umut ederek direniyor ve hayatta kalma mücadelesi değil, özgürlük mücadelesi veriyor! Bu iki noktayı birbirinden çok iyi ayırt etmek gerekmektedir. Kuşkusuz insanlar hayatlarını idame ettirmekte güçlük çekiyorlar ve katlediliyorlar ancak yasaklı bölgelerdeki savaşı eksik ve tek yönlü anlatmak orada verilen direnişe haksızlık olacağı gibi bu savaşın diğer bölgelere de sıçramasını etkileyecektir...

Sûr’da bir gün!

Devletin bir aydır yasaklı bölge ilan ettiği ve saldırılarına aralıksız devam ettiği Sur’a bir günlük de olsa girme şansımız oldu. Daha öncesinde yasaklı bölge ilan edilen Cizîr ve Nisêbîn bölgelerine gitmiştik ancak yasak kalktıktan sonra girme şansımız olmuştu. Sûr’a ise yasağın devam ettiği günlerde girdik. Çok uzun soluklu olmasa da hem yasağın devam ettiği anlardan hem de sonrasında edindiğimiz izlenimleri elimizden geldiğince anlatmaya çalışacağız. Özellikle de yukarıda bahsettiğimiz mağduriyet havasının çok da gerçekliği olmadığını yazıda göreceğiz!

Günlerce çabaladık ancak Sûr’a giriş çıkışların kapalı olmasından kaynaklı giremedik. Son anda hevallerin yardımları sonucu gecenin bir yarısı düştük yola. Sûr’da devletin yığmak

yaptığı ve bütün mahallelere top attığı Green Park Otel’in hemen yanında evini terk etmeyen Fadime Ana’dan bahsettiler. Biz de Fadime Ana’nın direnişini selamlamak ve şahit olmak için yanına gittik. İlk olarak devletin kuşattığı ancak teslim alamadığı yıllara meydan okuyan tarihi Sur kalelerini geçtik. Zifiri karanlıkta top ve silah sesleri eşliğinde devam ettik yolumuza. Tabii bir de tepemizde dönüp duran helikopteri unutmayalım lütfen! Sur mahallelerinin araç girmeyen dar ve labirenti andıran sokaklarına girdiğimizde ve patlama seslerine daha çok yaklaştığımızda düşmanın sıcaklığını hissedebiliyorduk. Sokağa çıkma yasağının olmadığı mahallelerde dahi belirli bir saatten sonra kimse dışarıya çıkmıyor. Çünkü fiili yasaklar söz konusu. İnsanları evlerinden zorla göç ettirmek için polis sürekli bir şekilde biber gazı atıyor mahallelere. Ancak insanlar o gazı 7 gün 24 saat solumalarına rağmen evlerini terk etmemekteki kararlılıklarını belirtiyorlar.

“Ben kimseden korkmam!”

Gazın etkisinden ve duyduğumuz patlama seslerinden sendeleyerek ilerlerken küçük bir kız çoğu görüyoruz 5-6 yaşlarında. Bu kız çocuğunu iki gün önce Amed merkezde görmüştük ve biraz sohbet etmiştik. Her kız çocuğu gibi annesinin rujunu eline yüzüne oldukça güzel bir şekilde sürmüş ve savaşa inat çocukluğunu yaşamaya çalışıyordu, merkeze geldiğinde de yine çok süslüydü küçük kadın arkadaşımız. Merkeze bu kadar yoğun abluka altında korkmadan nasıl girip çıktığını sorduk ve aldığımız cevap hiç şaşırtmadı bizi: *“Ben kimseden korkmam. Çünkü Kürdüm ben!”* Haklıydı çünkü tarihi direniş ve özgürlük mücadelesi veren bir halkın büyümek zorunda bırakılan çocukları onlar! Biber gazından gözleri yansa da sokakları terk etmeyen, bedenlerinin on katı büyüklüğünde cesur çocuklar, yani Kürt çocukları!

“İki milyonluk kurşunlarla can alıyorlar”

Kiminle karşılaştysak aynı şeyi yani, devletin onlara başka çare bırakmadığını vurguluyor. Bir teyzenin haykırıları bir anda atılan top seslerinin önüne geçiyor: *“Hani devlet? Nerede devlet? Ne yapmış bize devlet? Devlet yıllardır bizim sırtımızdan yedi bize bir şey yapmadı! Ben söyleyeyim devletin bize ne yaptığını; Çocuklarımızı katletti, anne karnında daha doğmamış çocuklarımızı katletti. Bu mudur devlet? Devlet kendine devlettir, istediğine devlettir. Bize devlet olamaz. Katlettikleri bir canımızı diriltsin biz o zaman devlet olacağız. Kim geliyorsa ne yapıyorsa yapsınlar, biz buradayız. Biz*

onlar da öğle yemeği olurlar!”

bulduğumuzla yetiniyoruz ona da bırakmıyoruz. İki milyonluk kurşunlarla can alıyorlar. Bizim direnmekten başka çaremiz mi var soruyoruz size. Bu topraklarda tek bir kişi bile kalsak direnerek öleceğiz, devlet bize başka çare bırakmadı!”

“Aha top patladı! Hayır, oğlum hendektir o!”

Burada soru sormaya gerek yok! Kamerayı kim görse öfke patlaması yaşıyor ve anlatmaya çalışıyor. Ancak kesinlikle bir mağduriyetten bahsetmiyorlar. Yaşadıkları zorluklarla beraber verdikleri savaşın haklılığı ve meşruluğundan da bahsediyorlar ve savunuyorlar verdikleri mücadeleyi.

Sûr’un dar ve uzun sokaklarında dolaşırken 8-9 çocuğun bir arada oyun oynadığını gördük ve biraz sohbet ettik. Çocukların ellerinde tahta sopalardan silahlar, düşman saldırısında kendilerini nasıl korumaları gerektiği yönünde tartışıyorlar. Hepsi çok iyi biliyor meseleyi ve her biri bir eğitmeni edasında. Onlardan da öğrendiğimiz birçok şey oldu... Tabii bir de duyduğumuz patlama seslerini tahmin etmeyi öğrettiler bize! Bir patlama olduğunda top sesi veya hendeklere yerleştirilen patlayıcı sesi olup olmadığını anlayabiliyorlar. Bir ara kavgaya tutuştu genç arkadaşlarımız; *“Aha top patladı. Hayır, oğlum hendektir o! Duyumuyor musun derinden geliyor ses. Bizimkilerdir çünkü çok güçlüydü bu patlama ve yer sallandı!”* Bu bir yetenek değil savaş çocuklarının edindiği deneyimlerden sadece bir tanesi.

“Gitmek ölümdür, ancak kalırsak belki hep kalacağız!”

Fadime Ana’nın evine yaklaştıkça silah sesleri ve top sesleri daha bir yakından geliyordu. Biz yolumuza kimi yerlere yerleştirilen keskin nişancıları fark etmeden devam ettik! Ta ki bir

teyzenin geceyi bölen fısıltılarını duyana kadar; *“Biz buradan çıkmak istemiyoruz. Bizi buradan zorla çıkarmak istiyorlar. Ama çıkmayacağız. Tek bir kişi kalana kadar buradayız, gitmiyoruz.”* Ve yanında duran oğlu devam etti; *“İşine gücüne giden insanlara ateş açıyorlar. Nereye gideceğiz! Biz annemle ikimiz evimizi terk etmeyeceğiz, gelsin ne yapıyorsa yapsınlar. Gitmek ölümdür, ancak kalırsak belki hep kalacağız!”*

Yola devam ederken bir ara aklımıza, bu sokakların kaç direnişe şahitlik ettiği ve daha kaç direnişe gebe olduğu sorusu geldi. Devlet topyekûn saldırılarına rağmen Sûr’un içerisine girmeyi başaramadı. Bu da burada verilen direnişin ve insanların kararlılığının en somut göstergesi olsa gerek...

“Kıbrıs harbi sırasında bu kadar tank ve top kullanmamışlardı”

Fadime Ana’nın yanına güç bela, bari katları ve düşman saldırılarını atlatacak geldik. Tarihi evini asla terk etmeyeceğini söyleyen Fadime Ana elektriksiz ve sürekli patlama sesleri ile günlerini geçiriyor. Gitmek istese gideceği yerlerinin olduğunu söylüyor ancak dedesinden ve babasından yadigar topraklarını ve evini ölüm pahasına terk etmeyeceğini vurguluyor. TC’nin evine attığı kurşunlardan bir tanesini koynunda saklayan ve yanından asla ayırmayan Fadime Ana, mermiyi koynundan çıkardığında hepimiz şok olduk. *“Kıbrıs harbi sırasında bu kadar tank ve top kullanmamışlardı”* diyen Fadime Ana, işgalci olanın TC devleti olduğunu vurgulayarak; *“Bizim topraklarımızdan bizi kovmaya çalışıyorlar. Erdoğan’a hak verenler unutmasınlar ki, biz bugün sabah kahvaltısı olduysak onlarda öğle yemeği olacak”* dedi.

(Bir ÖG Çalışmanı)

Gerçeği hayata egemen kılmak!

Gerçekler, bugün bize mümkün olan en geniş birliktelikleri, TC'nin Kürt ulusu üzerinde tüm pervazsızlığı ve çirkefiyle yürüttüğü haksız savaşı teşhir etmeyi, duyulabileceğimiz en geniş kitlelere ulaşabilecek bir kampanya örgütleyip karşısında durmayı yüklüyor.

Bir güç barış ısrarlarına rağmen savaş çıkarmak istiyorsa; hele ki bu güç bir devletse; üstelik bu uğurda büyük riskleri göze alıyorsa karşı tarafın bunu isteyip istememesinin bir önemi yoktur. O savaş, halk kitleleri karşı çıkıp durdurmasa mutlaka çıkar. 7 Haziran ve 1 Kasım seçimleri sonrası yaşanan gelişmelerin bir kez daha altını çizdiği gerçeklerden biri de budur. TC, uzun bir süre "barış" süreci

adı altında işletmeye çalıştığı Kürt Ulusal Hareketi'ni tasfiye sürecinde başarısız olmuş, bölgesel gelişmelerin de verdiği panik ve tahammülsüzlük ile yüzündeki maskeyi atıp savaş konseptini hayata geçirmiştir.

Öyle ki TC içeride her türlü demokratik talebe azgınca saldırıp bastırma yolunu seçmiş, sokağa saldırdığı "dişine kan degen" katilleriyle genç, yaşlı çocuk demeden her yaştan insanı kırımdan geçirmiştir. Hızını alamayan TC, Rusya uçağını düşürerek kendi ayağına kurşun sıktı.

Tavan yapmış öfkesiyle, TC'ye ağır ekonomik ve siyasi bedel ödetmekte kararlı gözüken Rusya ise daha uçak krizini bir çözüme götürmeden; Musul'a askeri sevkiyatla yığınak yapmış ve Irak merkezi yönteminin tüm uyarılarına rağmen bu güçlerini geri çekmeyerek var olan uçak krizinin üstüne yeni bir kriz daha ekleyip bölgedeki Şii bloğu da karşısına almıştır. Bu haliyle TC, bölgede yaptığı

her hamlede Rusya ve başını önümüzdeki süreçte bölgede etkinliğini artması beklenen İran'ın çektiği Şii bloğunu açık bir şekilde karşısında bulmaktan kendini kurtaramayacaktır.

Peki, TC kendi boyunu aşan bu pratikleri neden sergiliyor? TC'nin bu tavrını sadece öngörüsüzlük, içinde bulunduğu siyasi ve ekonomik krizin onu körleştirmesi ya da ABD emperyalizmine olan uşaklık ruhuyla açıklayabilir miyiz? Veya TC, bu güçleri karşısına alarak bölgede etki sağlayamayacağını bilmeyecek bir durumda mıdır?

TC'nin bütün bu pratikleri, en başta Kürt ulusal sorunu noktasında alabileceği risklerin büyüklüğünün göstergesidir. Yine son dakikaya kadar tekçi faşist, yapısını korumak için mücadele edeceğinin açık ilanıdır. Bu noktada hesap hataları yapıp (Rus jetini düşürmek gibi) duvara çarparsa da, planlarında boşa düşse de, yenilgiler olsa da vazgeçmeyecektir. Bugün devletin T. Kürdistanı'nda Cizre, Nusaybin, Silopi, Sur vb. yerlerde sokağa çıkma yasalarıyla estirdiği terör devam etmektedir. T. Kürdistanı'nda öğretmenlere süresiz izin verip okulları kangrene çeviren, doktorlara bir haftalık nöbet getirip hastanelerde yatıp kalkmalarını isteyenler ve bölgeye askeri sevkiyat üstüne sevkiyat gerçekleştirenlerin başka bir açıklaması olabilir mi?

Artık hepimiz hayatın defalarca altını çizdiği şu gerçeği biliyoruz: Faşizm koşullarında en küçük iyileşmeler bile büyük bedeller ödeyerek elde ediliyor. Fakat bu bedeli ödemeyi göze aldığımız koşullarda başarı elde etmek; düşmanı

doğru tahlil etmek, bunu da doğru bir strateji ve taktikle birleştirmekle mümkün oluyor. İşlevsizliği her yanıyla teşhir olan parlamento ve legal siyaseti kutsayanlar ya da hendekler üzerinden o çokbilmişlikleriyle akıl verenler, bütün pervasızlıkları, ahlak dışlıkları ve dökülen kana olan ortaklıklarıyla yaşamın pratiğinde mahkûm olmuşlardır. Bugün Kürt halkı ona biat edenlere ya da ölümü dayatanlara, barikat başlarındaki duruşuyla yanıt veriyor.

Bütün bunlarla birlikte bugün Kürt ulusal sorunu bölgesel bir sorun olmakla birlikte ülkemiz gerçekliğinde faşizmin belinin kırılması, devrimci demokratik mücadelenin yeni mevzular kazanarak yükseltilmesi noktasında da kritik önem taşıyan konulardan birini oluşturuyor. Bu yanılla da sadece Kürtleri ya da Kürt Ulusal Hareketi'ni ilgilendiren bir konu olmadığı gerçekliğini üstelik Ortadoğu'nun sınırlarının yeniden çizilmesinin gündemde olduğu bu süreçte, söylemin ötesinde pratik olarak ele almak, kısır tartışmalarla zaman kaybetmek ya da olup biteni uzaktan seyretmek iddialarımız ve misyonumuzla örtüşmemektedir. Öyleyse çözüme ulaşmak için yapılması gereken gerçeği hayata egemen kılmaktır.

Gerçekler, bugün bize mümkün olan en geniş birliktelikleri, TC'nin Kürt ulusu üzerinde tüm pervazsızlığı ve çirkefiyle yürüttüğü haksız savaşı teşhir etmeyi, duyulabileceğimiz en geniş kitlelere ulaşabilecek bir kampanya örgütleyip karşısında durmayı yüklüyor. Bununla birlikte gün, faşizme karşı, omuz omuza çarpışma ve mücadeleyi yükseltme günüdür! **(Bir ÖG okuru)**

Cizre ve Silopi'ye nasıl giremediyseniz, ODTÜ'ye de giremeyeceksiniz!

H. Merkezi: Aralık ayının ortası itibarıyla Anonymous'un TC'nin DAİŞ'le işbirliğine karşı .tr uzantılı sitelere siber saldırıları ve ODTÜ Kütüphanesi mescidinde DAİŞ örgütlenmesine dair görüntülerle gündeme oturan ODTÜ, AKP'nin yeni hedefi! ODTÜ'deki devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilerin mescitteki DAİŞ örgütlenmesine müdahale edişi, cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan ve beraberinde havuz medya tarafından "ODTÜ'de namaz kılan gençlerin üzerine saldırıyorlar" şeklinde lanse edilmişti. Gezi İyama'nda "Kabataş olayları" uydurmaları ile aynı niteliği taşıyan bu sözler, üniversitelerdeki DAİŞ örgütlenmelerinin üzerini kapatırken semirtilip büyümesine yol açma girişimlerinin izlerini taşıyor.

Halk üzerinde algı operasyonlarına girişerek oluşturulan toplumsal kutuplaşmanın nimetlerinden bir bir faydalanmaya çalışan R. T. Erdoğan ve AKP, ODTÜ Rektörü Ahmet Acar'a

da bu süreçte yükleniyor; yaklaşan rektörlük seçimlerinde "kendi rektör adayı"na yol açacağı sinyallerini şimdiden veriyor. Devrimci, demokrat ve yurtsever öğrencilerin, ODTÜ'deki DAİŞ örgütlenmesine müdahalesi sırasında polis çağırmadığı ve ardından "Polis gelse de bu bir çözüm değil.

Çözüm öğrencilerde" ifadeleri gerekçesiyle AKP tarafından hedef tahtasına konulan Acar şahsında ODTÜ için AKP Ankara milletvekili Aydın Ünal'ın şu sözleri ODTÜ'ye bu yöneleştirdiği hedefi ayan beyan ortaya koyuyor: "Gerekirse Cizre'ye nasıl giriliyor, Silopi'ye nasıl giriliyor, OD-

TÜ'ye de girilir, bu ahlaksızlara, bu edepsizlere bunun hesabı mutlaka sorulur. Ama bunların içinde en başta da bu rektöre bunun hesabı sorulur."

Ünal'ın bu sözleri, ODTÜ'nün devrimci ruhundan duyulan korkuya yönelik aslında. Birçok devrimci önderin çıkmış olduğu ve bu devrimci dinamiklerin hala etkin olduğu ODTÜ ve Silopi-Cizre benzetmesi, 20 Temmuz itibarıyla AKP tarafından başlatılan savaş konseptinin bir yansıması. TC, kendine muhalif her kesime direkt katliam ve baskı mekanizmalarını devreye soktuğu bu süreçte, ODTÜ'yü de es geçmek istemiyor. Ancak Kürt halkı nasıl hendekleriyle Silopi'de, Cizre'de, Nusaybin'de, Sur'da direnişini sürdürüyorsa, ODTÜ'de devrimci dinamikleriyle var olmayı, kalesini korumayı sürdürecektir. ODTÜ; Sinan Cemgil, Hüseyin İnan, Yusuf Aslan... demektir ve ODTÜ stadında nasıl "Devrim" yazısı silinmiyorsa, ODTÜ'nün devrimci geleneği de silinmeyecektir.

Yazıyor, yazıyor! Öldürülen gazeteciler yazıyor!

Günlük yaşamda birçok kaynaktan haber okuruz. Baktığımız kaynağa ve bakış açımıza bağlı olarak bu haberleri okur ve yorumlarız. Sistem açısından bu kaynaklar da ve bu kaynakları besleyen haberciler de önemlidir. Bu önem öyle küçümsenecek cinsten değildir. Bu kaynakları elde etmek için sermayeler arası savaşlar bile çıkıyor günümüzde.

Kendisinden olmayan kanalların ya da haber sitelerinin kapatılması duruma en bariz örnek olur herhalde. Bu yüzden haberciler, gazeteciler ayrı bir öneme sahiptir devletlerin ve ezilen halkların nezdinde. Ya ödüllendirilir ya da cezalandırılırlar. Eğer devletlerin değirmenine su taşımak yerine muhalif olmayı seçti ve halka olan biteni tüm gerçekliği ile anlatmaya kalktı ise bir gazeteci, işte o zaman bedel ödemeyi de göze almıştır demektir.

Sınır Tanımayan Gazeteciler (RSF) 2015 yılında 110 gazetecinin öldürüldüğünü açıkladı. RSF'nin hazırladığı rapora göre, gazetecilerin üçte biri savaş alanlarında öldürüldü. Örgütün raporuna göre en az 67 gazeteci habercilik faaliyetlerinden ötürü öldürüldü. Gelin isterseniz burada biraz duralım. Özellikle savaş alanlarında DAİŞ gibi eli kanlı örgütlerin yaptıklarını ve devletlerin halklara yaptığı zulmü deşifre ettiği için öldürülen gazetecilere bunlar.

Yine açıklamaya göre gazetecilerin üçte ikisi savaş bölgelerinin dışında cinayetlere kurban gitti. Gazetecilik açısından yaşadığımız ülke başta olmak üzere dünyanın hemen hemen her yeri "tehlikeli" bölge. Hem savaşın yoğun yaşanması hem de iktidarların kimliklerinden kaynaklı Irak, Suriye ve Yemen en tehlikeliler listesinde. 2015'te Charlie Hebdo ve Paris katliamlarının yaşandığı Fransa da en çok gazetecinin öldürüldüğü ülkeler arasında yer alıyor. Yine araştırmaya göre -ki bu durum bizim ülkemizle birebir örtüşüyor - gazeteciler birçok ülkede güç sahiplerini eleştirdiğinde ya da önemli siyasi

Ankara Katliamı şehidinin babasına dava açıldı!

H. Merkezi: Hiçbir güvenlik önlemi almayarak yüzlerce insanın ölümüne sebebiyet veren AKP, şimdi de katliamda şehit düşen insanlar için yapılan cenazelere saldırıyor. Cenazelere katılanlara hiçbir gerçekliği olma-

Gerçek anlamda gazetecilik günümüz dünyasında savaş demektir. Bu savaşı büyüten ve doğruları söylediği için bugün dünyanın birçok yerinde tutsak edilen gazetecileri sahiplenmeli ve onların kalemi, fotoğraf makinesi, kamerası olmalıdır.

konuları gündeme getirdiğinde hayatlarını riske atıyor. Ülkemizde tutsak gazetecilerin sayısını göz önüne aldığımızda TC'nin bu konuda ne kadar "hassas" olduğunu anlamış oluruz.

Hele bir de Kürt'se...

T. Kürdistanı'nda yaşanan katliamlar ve beraberinde gelişen, yayılan ve TC'ye ecel terleri döktüren isyan ateşi bölgeyi hem haberciler hem de haber almak isteyenler açısından özel kılmakta. Önce "sorunsuz" haber yapanlara bakalım. Bunlar devletin kalemleridir. İşleri,

olayları halklara yalan yanlış aktarmaktır. Bunlar genelde sürü halinde yaşarlar ve devletin polisi ve askeri eşlik eder onlara savaş bölgelerinde.

Kafalarını onlar sayesinde uzatırlar savaş bölgelerine. Buzdolabında bekletilen minik bedenleri görmeyecek kadar "kör" ve anaların ağıtlarını duymayacak kadar "sağırdırlar". Bunları devlet sever zaten bunlar da devleti severler. Sizin anlayacağımız geçi- nip giderler. Bir de insanlar vardır. Doğru haber yapan ve bu haber için tutsak düşmeyi ya da öldürülmeyi göze alan insanlar. Hele bir de Kürt

ise bu gazeteci ve orada yaşayanları anlatıyorsa halklara işte o zaman durum daha da vahimdir. Kürde tahammülü yoktur devletin.

TC'nin karanlık sayfasında gözaltına aldığı, katlettiği, "kaybettiği" bir sürü Kürt gazeteci vardır.

Gerçek anlamda gazetecilik günümüz dünyasında savaş demektir. Bu savaşı büyüten ve doğruları söylediği için bugün dünyanın birçok yerinde tutsak edilen gazetecileri sahiplenmeli ve onların kalemi, fotoğraf makinesi, kamerası olmalıdır. Çünkü gerçek ancak söylendiğinde gerçektir.

Gazeteci Vildan Atmaca tahliye edildi

H. Merkezi: Wan'ın Erciş ilçesinde 13

Kasım günü haber takibi yaptığı sırada gözaltına alınan ve 14 Kasım'da çıkarıldığı mahkemede sosyal medyada **Arin Mirkan**'ın fotoğrafını paylaştığı için "Örgüt propagandası" yaptığı iddiasıyla tutuklanan Jinha muhabiri Vildan Atmaca'nın ilk duruşması görüldü. Atmaca, 29 Aralık günü görülen ilk duruşmada tahliye edildi.

Bitlis'de açılan taziye çadırında "Gün güneşsiz olmaz, Kürdistan önder Apo'suz olmaz" yazılı pankartı astığı için baba Karabulut'a "örgüt propagandası"ndan, Bitlis 2.Ağır Ceza mahkemesinde dava açıldı.

yan, düzmece soruşturmalara davalar açan AKP, eylemde katledemediği insanları da hapisanelere atmaya çalışıyor.

Ankara Katliamı'nda şehit düşen **Muhammed Zeki Karabulut** için

HDK-HDP İstanbul Emek Konferansı gerçekleşti

İstanbul: 2 Ocak Cumartesi günü Taksim Cezayir Toplantı Salonu'nda düzenlenen **HDK-HDP İstanbul Emek Konferansı** aralarında **Partizan**'ın da bulunduğu HDK bileşenleri ve çeşitli sendika temsilcileri ile çeşitli alanlarda faaliyet gösteren işçilerin katılımıyla gerçekleşti.

Konferans konuları çeşitli başlıklar üzerinden tartışmaya açıldı. Katılımcılar öncelikle konuşmalarına Kürdistan'da direnişi selamlayarak başladı. Faaliyet alanlarındaki çalışmalardan ve HDK-HDP örgütlenmesinin daha da yaygınlaşmasının yol ve yöntemlerinden bahsedildi.

Katılımcılar, işçi sınıfının siyasal ve politik bir bilince sahip olması, göçmen işçilerin Türkiye'de patronlar tarafından ucuz işgücü olarak sömürü altında oldukları, işyerlerinin iş güvenliğinden yoksun oluşu ve işçi cinayetlerinin arttığı, kadın işçilere yönelik işyerlerindeki taciz ve ayrımcılığın varlığını yakıcı bir şekilde sürdürdüğü, taşeronlaşma adı altında işçinin emek gücünü hiçe sayıldığı altı çizilen konular oldu. Alınan kararlar doğrultusunda HDP-HDK İstanbul Emek Konferansı örgütlülüğün daha bilinçli ve güçlü bir şekilde faaliyet alanlarında olunmasına vurgu yaparak sonlandı.

HDP Rize-Artvin Konferansı gerçekleşti

Artvin: HDP, 15 Ocak günü Kadın Meclisleri Konferansı, 16 Ocak günü HDK Konferansı ve 17 Ocak günü HDP Konferansı'nı gerçekleştirecek. Konferanslar öncesi ülke genelinde 51 noktada alt konferans örgütleyen HDP, 27 Aralık günü Artvin'in Hopa ilçesinde Rize-Artvin bölge konferansını gerçekleştirdi.

Hopa İş Merkezi'nde bulunan Titanik Restoran'ta gerçekleşen konferans için salona "**Yarım bugünden kuracağız**" yazılı pankart asılırken konferans emek, demokrasi, barış ve özgürlük mücadelesinde yaşamını yitirenler için saygı duruşuyla başladı. Özgür Gelecek okurlarının da katıldığı konferans "Genel Siyasal Süreç" ve "Örgütlenme" başlıkları altında iki bölümde gerçekleşti.

Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

GAZETEMİZE ULAŞILABİLECEK İRTİBAT BÜROLARI:

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebolu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal Tel: 0 216 652 21 41
Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: 0 312 433 10 23
İzmir: Konak Mah. Faik Muhittin Adam Cad. Nafis Tınaz Çarşısı. No: 28 Kat:1/102 Ke-
meraltı Tel: 0232 484 72 83
Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 261 Osmangazi Tel: 0 224 225 15 05
Mersin: Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz
Erzincan: Ordu Cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 Tel: 0446 223 45 82
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

Fırat'ın batısından esen rüzgarı kasırgaya çevirmek!

"Eşim sekiz çocuk annesidir, katlettiler, vahşice katlettiler. Evimi tank ve toplarla yıktılar, çocuklarım sokakta kaldı. Eşimin vücudu paramparça, eşimin vücudunun bir parçası evde kaldı, çıkaramadık. Ne diyelim ki, yaşanan büyük bir katliamdır, bize uygulanan vahşettir." Cizre'nin Yafes Mahallesi'nde akrabasının evinde saldırılardan dolayı yer değiştiremedikleri için günlerce mahsur kalan 8 çocuk annesi 50 yaşındaki Hediye Erden'in eşi Mehmet Erden yaşadıklarını böyle anlatıyordu.

Savaşın her türlü kirliliği, vahşi yöntemini T. Kürdistanı'nda devreye sokan TC devleti, son günlerde de bölgede kimyasal silah kullanacağına dair dedikodu yaymaya başladı, amacı açık, bölgeyi tamamen insansızlaştırmak... Keza son süreçte artan saldırganlık ve yayılan bu söylentiler bölge halkının temel birkaç parça eşyası ile birlikte göçünü hızlandırmakta ve devlet bu durum karşısında DAİŞ'ten bozma ve her türlü ağır silah ve askeri araç destekli güçleriyle bölgedeki direnişçilere daha pervasızca yönelmektedir.

Cizre'deki 11 yaşındaki Mehmet'in keskin nişancılar tarafından vurulmasının ardından kurşunların arasında beyaz bayrakla hastaneye yetiştirilmeye

ramanım" diyerek engel olmaya çalışan meslektaşının üzerine askeri aracın sürülmesi...

Tüm bunlar ülkemizde Kürdistan coğrafyasında yaşananların sadece küçük bir kısmı... Oysa 2014'te yaptıkları MGK toplantıları ile "topyekun savaş" kararı alan TC bölgeden yüz binlerce insanın göç etmesini ve gerekirse bu uğurda binlerce insanı katletmeyi göze almış durumda... Kaldı ki sadece son 5 ayda yüzlerce insanı katleden TC, görünen o ki, faşist Sri Lanka devletinin Tamil Kaplanları'na uyguladığı soykırım politikasını hayata geçirmeyi kafasına koymuş durumda!

Devrimci rüzgarın yakıp kavuran etkisi...

Ancak, bu, o kadar da kolay gerçekleşecek "bir hayal" değil! 40 yıla yakın bir süredir Kürt ulusu içerisinde verilen mücadelenin deneyimleri ve verilen bedellerin, Kürdistan coğrafyasına tohum olan şehitlerin karşılığı olarak bugün karşılarında örgütlü bir halk mevcut. Aylardır devletin aşamadığı ve içinde boğulduğu hendeklerin sembol olduğu Kürt ulusal mücadelesinin öz savunma gücü; Mardin'de, Amed'de ve son olarak da Cizre'de Sivil Savunma

Cizreli ananın el işaretleri ile yaptığı "Bizim gençler silahlarla düşmanı vuruyor" sevinci de 2015'ten 2016'ya direnişle giren bu halkı, bu gücü kolay kolay yenemeyeceklerini gösteriyor!

Bu gücün ve direngenliğin kaynağı ne? Elbette Kürt ulusunun tarihsel olarak maruz kaldığı haksızlık ve zulüm bugünkü direnişin üzerinden yükseldiği en önemli temel... Ancak haksızlığa karşı örgütlenip bir siyasal güç haline gelmiş olarak Kürt ulusal hareketinin deneyim ve birikimleri bugünkü gücü yaratıyor. En basitinden katliamların gölgesinde durmaksızın devam eden gözaltı ve tutuklama terörünün yanı sıra HDP Eşgenel başkanları Figen Yüksekdağ ile Selahattin Demirtaş'a dönük bizzat Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın talimatıyla "dokunulmazlıklarının kaldırılması" için harekete geçilmesi bile imha ve inkar saldırılarını kapsamında devletin ulusal hareketin örgütlü güç ve platformlarına yönelmesi bunun kanıtı olarak görülebilir.

Devletin açıktan katliam yapacak kadar gözünü karartmasına ve buna karşı ulusal hareketin tüm örgütlü güçleri ile direnişe geçmesine neden olan ise Rojava Devrimi ile Suriye Kürdistanı'ndan başlayarak esen devrimci rüzgardır. Düşmanı asıl korkutan, hendek ve barikatlara asıl güç veren işte tam da bu rüzgarın yakan, kavuran etkisidir.

2015'ten 2016'ya miras...

İşte bu rüzgar, Haziran ayının son günlerinde yapılan ve savaş konseptinin hayata geçirilmesi planının netleştirildiği MGK Toplantısı'nda egemenlerin "kırmızıçizgi" olarak adlandırdığı Fırat'ın batısında esmektedir. Aralarında YPG, MLKP, Birleşik Özgürlük Güçleri, TKP/ML TIKKO savaşçılarının bulundu-

ğu güçler Tışrîn Barajı ve çevre köyleri özgürleştirerek TC'nin "kırmızıçizgi"sini aşmış durumda...

"Düştü düşecek" iştahıyla ellerin ovuşturulduğu Kobanê politikasında yaşanan hezimet sonrası Tel Abyad hamlesinin yaşanması TC'nin planlarını iyiden iyiye alt-üst etti. Suriye sınırı hattı boyunca yekpare bir Rojava Kürdistanı görme kabusu yaşayan TC devleti, Kürt ulusunun Rojava'nın üç kantonunu bu girişimlerle birleştirerek toprak bütünlüğü sağlama ihtimaliydi. Bu bütünlüğün devrimci-ilerici rüzgarının ülkemiz topraklarında kasırgaya dönüşmesinin çok uzak bir ihtimal olmadığı ise yaşananlardan belli. (Tabii burada Fırat'ın batısında DAİŞ'in elinde olan Cerablus'tan elde ettiği petrol transferci konumunda olan TC'nin, Kerkük-Ceyhan hattını işlevsizleştirme ihtimalini de TC'yi korkutan önemli olgulardan biri...)

Düşmanın bu korkusunu büyütecek ve bu devrimci rüzgarı ülkemizde kasırgaya çevirecek olan ise devrimci, demokratik güçlerle ulusal güçlerin daha fazla birleşmesidir. Kobanê'ye gitmek için yola çıkan devrimci gençlerin katledildiği Suruç'ta, bu güçlerin biraraya geldiği yerde 100'den fazla insanın katledildiği Ankara'da, Suriyeli demokratik güçlerle Kürt ulusal güçlerin biraraya geldiği için bomba yüklü araçların patlatıldığı Til Temir'de, Suriye demokratik muhalefetinin (Heyet El Tensiq) Rojava'yı ziyaret ettiği ve Demokratik Özerk Kantonları desteklediklerini ifade ettikleri gün katliamın yaşandığı Qamişlo'da amaçlanan bu devrimci, demokratik ve ilerici güçlerin biraraya gelmesinin engellenmesidir. Bugün anın görevi, 2015'te katledilenlerimizin 2016'ya miras bıraktıkları görev budur!

çalışılırken babasının kucağında can veriş, 3 aylık Miray bebeğin katledilişi ve onu hastaneye taşımaya çalışan dedesi ile nenesinin de keskin nişancıların hedefi olması, Silopi'de 19 yaşındaki Necati'nin polis tarafından kaçırıldıktan 3 gün sonra cenazesinin bulunması, Mardin'de çatışmada şehit düşen YJA Star gerillası Lütfiye Bulut'un tabutunun polis saldırısının hedefi olması, Amed'de Kürtsat News kameramanı Baran Ok'un karga tulumba akrep tipi araca bindirilmesine "O benim kame-

Birlikleri (YPS) kurularak daha da güçlendirilmiş durumdadır.

Diğer yandan "Biz kaçmıyoruz, gerekirse kendi topraklarımızda ölürüz" diyen minik Cizreli çocukların öfkeli sesleri, Dargeçitli Kadriye'nin "Ablam 1992'de göğsünde emzirdiği bebeğiyle yanarak can verdi. Kimse bize neden topraklarımızı bırakmıyorsunuz diye sormasın. İşkençe tezgahlarında ah demedim. Bizi bunlarla mı korkutup topraklarımızdan kaçıracaksınız" sözleri, dilsiz ve ayakları tutmayan yaşlı